

ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โดย
นางสาวปรียาภัทร ทองจำนงค์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE EFFECT OF USING ROLE PLAY IN COOPERATION WITH DRAMA ACTIVITY
TO IMPROVE ENGLISH SPEAKING SKILLS OF NINETH GRADERS

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education ENGLISH LANGUAGE TEACHING

Department of Curriculum and Instruction

Silpakorn University

Academic Year 2023

Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อ
พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โดย นางสาวปรียาภัทร ทองจำนงค์
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ แผนก ข ระดับปริญญาโท
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

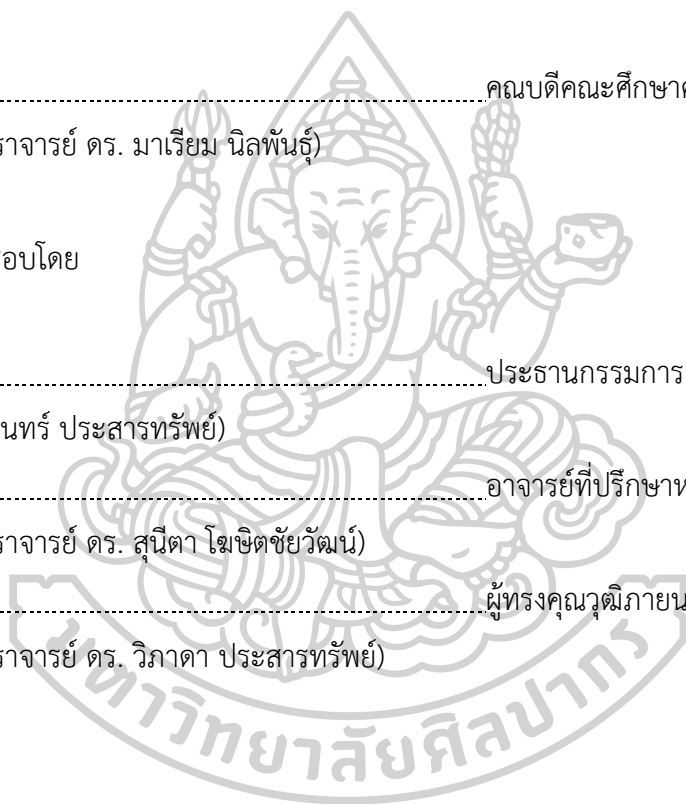
.....คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มาเรียม นิลพันธุ์)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(ดร. สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภาดา ประสารทรัพย์)

640620143 : การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : กิจกรรมบทบาทสมมติ, กิจกรรมละคร, ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

นางสาว ปรียาภัทร ทองจำนงค์: ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ กลุ่มประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 17 คน โรงเรียนบ้านหนองชุมพล จังหวัดเพชรบุรี ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 (อ 23102) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร 2) แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครสูงกว่าก่อนเรียน 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด

640620143 : Major ENGLISH LANGUAGE TEACHING

Keyword : Role-play, Drama activity, English speaking skills

MISS Preeyapat THONGCHAMNONG : The Effect of Using Role Play in Cooperation with Drama Activity to Improve English Speaking Skills of Ninth Graders
Thesis advisor : Assistant Professor Suneeta Kositchaivat, Ph.D.

The purposes of this research were to: 1) compare English speaking skills before and after using role play in cooperation with drama activity 2) to study the students' satisfaction toward the role play in cooperation with drama activity. The population was 17 students in ninth grade from Bannongchumphol School, who studied in the English course 6 (E23102) during the second semester of academic year 2022, selected by purposive sampling. The research instruments were 1) four lesson plans by using role play in cooperation with drama activity 2) The English speaking test 3) The satisfaction questionnaire toward the role play in cooperation with drama activity. The data were analyzed by mu, sigma and percentage.

The results of the study were as follows: 1. The students' English speaking skills after studying using the role-play in cooperation with drama activity were significantly higher than before studying. 2. The students' satisfaction toward the role play in cooperation with drama activity was at the highest.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษางานค้นคว้าอิสระที่สละเวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ดูแลติดตาม และชี้แนะ แนวทางอันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขให้งานวิจัยฉบับนี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภาดา ประสารทรัพย์ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นประธานกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในการสอบให้กับผู้วิจัย และกรุณาตรวจสอบแก้ไข พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อความสมบูรณ์ ของงานวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ศุภมาส เกตุเต็ม, ศน.ลภัสสรดา เกตุเอม และคุณครูดิณณดิษฐ์ เกาะสมุทร ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นและให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการดำเนินการวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองชุมพล ที่กรุณาอนุญาตให้ทำการทดลอง เก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ขอขอบใจนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองชุมพล ปีการศึกษา 2565 ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงแต่บูธพจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย รวมทั้ง ชี้แนะ ให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำจนประสบผลสำเร็จ ขอขอบพระคุณเพื่อนร่วมรุ่นนักศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษที่ช่วยเหลือ เสนอแนะแนวทางและให้กำลังใจในการทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณครอบครัวของจำนงค์และขอบคุณเพื่อนๆ ที่ให้การช่วยเหลือสนับสนุนในทุกๆ ด้าน และเป็นกำลังใจและแรงผลักดันที่สำคัญทำให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอขอบคุณค่าและประโยชน์แห่งงานวิจัยนี้เป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดาและ ครูอาจารย์ทุกท่าน ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ช่วยเหลือให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้

ปรียาภัทร ทองจำนงค์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
2. คำถามการวิจัย.....	4
3. วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
4. สมมติฐานการวิจัย.....	4
5. ขอบเขตการวิจัย.....	4
6. นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
7. ประโยชน์ที่ได้รับ.....	8
8. กรอบแนวคิด.....	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศและหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองชุมพล จังหวัดเพชรบุรี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	11
1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	11
1.2 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองชุมพล จังหวัดเพชรบุรี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	15
2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	16

2.1 ความหมายและความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษ	16
2.2 องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษ	18
2.3 ขั้นตอนการสอนพูดภาษาอังกฤษ	19
2.4 การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	22
3. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ	33
3.1 ความหมายของกิจกรรมบทบาทสมมติ.....	33
3.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ.....	35
3.3 ประโยชน์ของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ.....	39
4. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการละคร	40
4.1 ความหมายของการสอนโดยใช้กิจกรรมการละคร	40
4.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมละคร.....	42
4.3 ประโยชน์ของการสอนโดยใช้กิจกรรมละคร	44
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	45
5.1 งานวิจัยในประเทศ.....	45
5.2 งานวิจัยในประเทศ.....	47
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	50
3.1 ประชากร.....	50
3.2 ตัวแปรที่ศึกษา.....	50
3.3 รูปแบบการวิจัย	51
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	51
3.5 ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย	52
3.6 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล.....	61
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	62

4.1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรม บทบาทสมมติและกิจกรรมละคร.....	62
4.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครในการพัฒนาทักษะ การพูดภาษาอังกฤษ.....	64
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	68
5.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	68
5.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล	69
5.3 การสรุปผลการวิจัย.....	70
5.4 อภิปรายผลการวิจัย.....	70
5.5 ข้อเสนอแนะ	73
ภาคผนวก.....	75
ภาคผนวก ก รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย.....	76
ภาคผนวก ข หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย, หนังสือขอตกลงเครื่องมือวิจัยและ หนังสือขอเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย.....	78
ภาคผนวก ค การตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	84
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	91
รายการอ้างอิง.....	114
ประวัติผู้เขียน.....	120

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ตารางวิเคราะห์เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการพูด	30
ตารางที่ 2 ตารางเกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการพูด.....	32
ตารางที่ 3 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม บทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร	59
ตารางที่ 4 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 17 คน ก่อนเรียนและหลัง เรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและกิจกรรมละคร และผลต่างของคะแนนในการสอบ (D).....	63
ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการ จัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและกิจกรรมละคร	64
ตารางที่ 6 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรม บทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 17 คน	65
ตารางที่ 7 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร.....	85
ตารางที่ 8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ	89
ตารางที่ 9 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความตรงเชิงเนื้อหาของประเมินความพึงพอใจที่มีต่อ กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร.....	90

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญในฐานะเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารและแสวงหาความรู้ ตลอดจนเป็นเครื่องมือในการสร้างสัมพันธภาพที่ระหว่างบุคคลทั่วโลก เนื่องจากภาษาอังกฤษถูกจัดให้เป็นภาษากลางที่สามารถใช้ติดต่อสื่อสารได้ทุกประเทศ ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่นักเรียนต้องได้รับการพัฒนา เพราะเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้และมีความสำคัญในการสื่อสาร กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กล่าวถึงปัญหาของการจัดการเรียนรู้เรื่องทักษะการพูดในรายวิชาภาษาอังกฤษไว้ว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สามารถใช้ในการแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกและความต้องการ ซึ่งในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนไทยส่วนใหญ่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ อีกทั้งนักเรียนยังมีความไม่มั่นใจในประเด็นต่าง ๆ เช่น การออกเสียง การเรียงประโยค และความไม่คุ้นเคยในการใช้ภาษา

จากปัญหาเรื่องทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยข้างต้น มีนักวิชาการได้กล่าวถึงปัญหาเรื่องการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน Yuh A. H. (2020) ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีปัญหาเรื่องการสร้างประโยคที่ไม่ถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ และนักเรียนมีคลังคำศัพท์น้อย จึงไม่สามารถเลือกใช้คำศัพท์ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ อีกทั้งนักเรียนไม่สามารถออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง และไม่สามารถจำแนกสำเนียงภาษาอังกฤษที่มีความแตกต่างกันได้ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับวิธีในการจัดการเรียนรู้ เช่น การสอนของครูที่ไม่ได้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ห้องเรียนมีบรรยากาศที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ครูมีการให้ผลสะท้อนกลับทางลบเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ตลอดจนครูผู้สอนไม่ใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ญัฐชญา บุพผาชาติ (2561) กล่าวว่า แม้ว่านักเรียนส่วนใหญ่จะได้รับการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน นักเรียนก็ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม และไม่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยพบปัญหาว่านักเรียนไม่สามารถนำความรู้จากการจัดการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ อีกทั้งนักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับท่องจำมากกว่าการทำความเข้าใจหรือทดลองใช้ภาษาอังกฤษ เพราะนักเรียนมีความกังวลเรื่องการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามโครงสร้างทาง

ไวยากรณ์ จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าหากนักเรียนขาดทักษะในการพูดภาษาอังกฤษจะส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนอีกด้วย

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสามารถทำได้หลายวิธี ซึ่งการแสดงบทบาทสมมติ ก็เป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ และเป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง (Kusnierek, 2015) รวมถึง Arham R. (2016) กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการพูด เนื่องจากนักเรียนจะได้รับบทบาทต่าง ๆ และมีบทสนทนาตามบทบาทที่นักเรียนได้รับ นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารได้อย่างยืดหยุ่น ไม่ต้องคำนึงถึงโครงสร้างทางไวยากรณ์มากนัก สามารถใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการแสดงได้อย่างเต็มที่ และจากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่ามีผู้วิจัยได้นำกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติมาใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รสสุคนธ์ โทอุบล (2562) ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนนักเรียนและพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงขึ้นและมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับ Alzboun (2017) ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมีการพัฒนาที่ดีขึ้นและส่งผลให้นักเรียนสามารถพัฒนาการพูดทั้งห้าองค์ประกอบได้โดยการแสดงบทบาทสมมติ

การพัฒนานักเรียนให้มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นนั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องใช้เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่ท้าทายเพื่อให้เกิดความสนุกสนานแก่นักเรียน นิตยา ประพฤติกิจ (2526) ได้กล่าวถึงกิจกรรมละครว่าเป็นรูปแบบกิจกรรมเพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะการพูด โดยมีชื่อเรียกต่าง ๆ เช่น กิจกรรมการเล่นละครเชิงสร้างสรรค์ เทคนิคการแสดงละคร สามารถนำมาบูรณาการกับกิจกรรมอื่นในชั้นเรียน ซึ่งการแสดงละครเป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ทักษะทางภาษา ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการเคลื่อนไหวร่างกาย การแสดงท่าทางสีหน้า น้ำเสียง อารมณ์ ยังเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักยอมรับและให้เกียรติผู้อื่น เคารพความแตกต่างระหว่างบุคคลอีกด้วย McCaslin (1990) กล่าวว่า กิจกรรมละคร สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะทางภาษา การอ่าน

การเขียน และทักษะทางสังคมของนักเรียนได้ เนื่องจากการแสดงละครจะส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ การใช้ความคิดสร้างสรรค์ ในการสื่อสารด้านการพูดและการแสดงออก ซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะในด้านสังคม อารมณ์และสติปัญญาได้อย่างเป็นรูปธรรม อำพร วุฒิจิวโก (2562) ศึกษาผลของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการละคร พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากและ Diniarty (2018) ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมละครในการพัฒนาการพูดของนักเรียน พบว่าเทคนิคการแสดงละครสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะด้านการพูดของนักเรียนได้ นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครข้างต้น สรุปได้ว่า กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ ด้านสังคมและด้านอารมณ์ของนักเรียนได้พร้อม ๆ กัน อีกทั้งยังเป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงในสถานการณ์จำลองต่าง ๆ ส่งผลให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ยังคงพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองชุมพล จังหวัดเพชรบุรี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเฉลี่ยร้อยละ 18.57 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งได้มาจากการทดสอบการพูดท้ายบทเรียนในแต่ละสัปดาห์ของการจัดการเรียนการสอน โดยครูผู้สอนทำการบันทึกคะแนนไว้เป็นรายบุคคล คู่ และกลุ่ม เพื่อนำมาวิเคราะห์การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ปัญหาที่พบคือนักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถตอบคำถามเป็นภาษาอังกฤษ นักเรียนไม่สามารถสนทนาโต้ตอบเป็นประโยค การถามตอบในบทสนทนามีการหยุดชะงัก นักเรียนถามและตอบคำถามเป็นคำ ไม่สามารถรวบรวมเป็นประโยคได้ ไม่มีการแสดงบทบาทในการพูดโต้ตอบรวมถึงไม่เข้าใจอารมณ์และความรู้สึกของผู้ที่ถามและผู้ตอบ ด้วยปัญหาดังกล่าวส่งผลให้นักเรียนขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังพบว่านักเรียนมีกระตือรือร้นน้อยในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษอีกด้วย

จากความสำคัญและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ ผู้วิจัยจึงสนใจเลือกศึกษาเพื่อจะนำผลไปช่วยแก้ปัญหาเรื่องการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. คำถามการวิจัย

2.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร สูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

2.2 นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ที่ระดับใดต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3. วัตถุประสงค์การวิจัย

3.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร

3.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

4. สมมติฐานการวิจัย

4.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร สูงกว่าก่อนเรียน

4.2 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

5. ขอบเขตการวิจัย

5.1 ประชากร

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทดลองกับกลุ่มประชากรที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองชุมพล จังหวัดเพชรบุรี ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 (อ23102) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 17 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพียง 1 ห้อง และกลุ่มประชากรดังกล่าวเป็นนักเรียนที่ประสบปัญหาด้านการพูดภาษาอังกฤษและมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนา

5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

5.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร

5.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
- 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร

5.3 ระยะเวลาการทดลอง

ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลอง คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง

5.4 เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ปรับประยุกต์เนื้อหาจากมาตรฐานและตัวชี้วัดของนักเรียนและค้นหาเพิ่มเติมจากแหล่งอื่นเพื่อนำมาพัฒนาให้เป็นบทบาทและสถานการณ์สมมติที่สมบูรณ์ โดยมีเนื้อหาดังต่อไปนี้

แผนการสอนที่ 1 เรื่อง การทักทาย (Greeting as a new student) จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการสอนที่ 2 เรื่อง การซื้อขาย (Ordering food) จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการสอนที่ 3 เรื่อง การสอบถามเส้นทาง
(Asking for and giving directions) จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการสอนที่ 4 เรื่อง การเสนอความคิดเห็น/พบแพทย์
(Giving suggestion and doctor's appointment) จำนวน 2 ชั่วโมง

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดความหมายของคำศัพท์ต่างๆ ไว้ดังนี้

6.1 การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร หมายถึง ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยที่นักเรียนมีโอกาสฝึกภาษาอังกฤษจากการแสดงบทบาทที่ตนเองได้รับในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเป็นธรรมชาติรวมถึงการแสดงท่าทางตามอารมณ์ความรู้สึกและการใช้น้ำเสียงให้เหมาะสมตามบทบาทที่ได้รับ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์องค์ประกอบที่เหมาะสมของกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน โดยใช้กิจกรรมการเดาคำศัพท์ใหม่ โดยประกอบไปด้วยคำศัพท์ วลี คำคุณศัพท์ ในสถานการณ์ที่นักเรียนจะต้องแสดงบทบาท และให้นักเรียนคุ้นเคยกับการแสดงท่าทาง

2. ชี้นำเสนอ ครูผู้สอนนำเสนอการแต่งประโยคของบทบาทตัวอย่าง การแสดงท่าทาง สีหน้า น้ำเสียง ต่อเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจการเข้าถึงบทบาท เหตุการณ์สถานการณ์ที่มีความหลากหลายมากขึ้น

3. ชี้นำฝึก นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครโดยใช้ใบงานในการวิเคราะห์บทบาทที่นักเรียนได้รับ และเลือกประโยคในการสนทนาถามตอบให้ถูกต้องและเหมาะสม โดยนักเรียนจะต้องออกเสียงอย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว มีความเป็นธรรมชาติในการใช้น้ำเสียงและแสดงท่าทาง นักเรียนจะมีโอกาสฝึกใช้ภาษาอังกฤษ การแสดงท่าทาง ความรู้สึกร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม

4. ชี้นำไปใช้ นักเรียนนำเสนอหน้าชั้นเรียนจากบทบาทที่นักเรียนได้รับ

5. ชี้นำสรุป ครูผู้สอนและนักเรียนสะท้อนความคิดเห็นร่วมกันของการแสดงในแต่ละกลุ่ม

6.2 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูด หมายถึง เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร เป็นแบบประเมินแบบแยกส่วน โดยแบ่งเป็น 3 รายการประเมินคือ ความถูกต้อง 10 คะแนน ความคล่องแคล่ว 10 คะแนน และลักษณะท่าทางประกอบการพูดที่ประกอบด้วย การแสดงท่าทางและน้ำเสียงประกอบการพูด 10 คะแนน รวม 30 คะแนน

6.3 แบบทดสอบทักษะการพูด หมายถึง แบบทดสอบการพูดก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน โดยนักเรียนจับคู่และจับฉลากหัวข้อ 1 หัวข้อในการทดสอบ (ลักษณะของการ์ตูนบทบาทที่ได้รับ) หลังจากนั้นนักเรียนมีเวลา 3-5 นาที ในการเตรียมตัว และมีเวลา 1-2 นาที ในการทดสอบ ซึ่งเกณฑ์การวัดและประเมินผล ดังนี้ ความถูกต้อง 10 คะแนน ความคล่องแคล่ว 10 คะแนน และลักษณะท่าทางประกอบการพูดที่ประกอบด้วย การแสดงท่าทางและน้ำเสียงประกอบการพูด 10 คะแนน รวม 30 คะแนน

6.4 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการทักทาย ทำความรู้จักกับบุคคลอื่นๆ การซื้ออาหาร-ข้าวของเครื่องใช้ การถามทางและบอกตำแหน่ง และการใช้คำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพที่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาโดยเน้นความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว ของคำ ประโยค และลักษณะท่าทางประกอบการพูดภาษาอังกฤษ ที่ประกอบด้วย การแสดงท่าทางและน้ำเสียงประกอบการพูด วัดโดยใช้คะแนนจากการทดสอบการพูดทางตรง ซึ่งมีคะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยให้นักเรียนจับคู่และจับสลาก 1 หัวข้อ โดยมีเวลาในการเตรียมตัวพูด 3-5 นาที และสอบพูด ใช้เวลา 2 นาที

6.5 ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดทางบวกหรือความชอบของผู้เรียนต่อกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ระดับความพึงพอใจมากที่สุดจนถึงระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด และแบ่งเป็นโครงสร้างเนื้อหาออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมการละคร 3) ด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

6.6 นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านหนองชุมพล

7.ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น
2. สามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้
3. เป็นแนวทางสำหรับครูและผู้ที่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในการสร้างกิจกรรมที่น่าสนใจ กระตุ้นให้นักเรียนใช้ภาษาได้อย่างสนุกสนานและใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาตินำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
4. เป็นแนวทางในการพัฒนาและออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมที่สนุกสนาน ในระดับความสามารถที่สูงขึ้นหรือในการพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาในด้านอื่นๆ เช่น ด้านการฟัง การอ่าน หรือ การเขียน

8. กรอบแนวคิด

กรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่อง ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถสรุปได้ดังนี้

ปัจจัยนำเข้า (INPUT)	กระบวนการ (PROCESS)	ผลลัพธ์ที่ได้ (OUTPUT)
<ul style="list-style-type: none"> - หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 - หลักสูตรภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนบ้านหนองชุมพล - การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร - การสอนการพูดภาษาอังกฤษ 	<ul style="list-style-type: none"> - กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ คัดเลือกและเรียบเรียงเนื้อหาสาระสำหรับการเรียนการสอน - จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และสร้างสถานการณ์/เหตุการณ์สำหรับกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 5 ชั้น <ol style="list-style-type: none"> 1.ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน โดยใช้กิจกรรมการเดาคำศัพท์ใหม่ โดยประกอบไปด้วย คำศัพท์ วลี คำคุณศัพท์ 2. ชั้นนำเสนอ ครูผู้สอนนำเสนอการแต่งประโยคของบทบาทตัวอย่าง การแสดงท่าทาง สีหน้า น้ำเสียง ต่อเหตุการณ์ต่างๆ 3.ชั้นฝึก นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครโดย ใช้ใบงานในการวิเคราะห์บทบาทที่นักเรียนได้รับ 4. ชั้นนำไปใช้ นักเรียนนำเสนอหน้าชั้นเรียนจากบทบาทที่นักเรียนได้รับ 5. ชั้นสรุป ครูผู้สอนและนักเรียนสะท้อนความคิดเห็นร่วมกันของการแสดงในแต่ละกลุ่ม 	<ul style="list-style-type: none"> - ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ - ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่อง ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยนำเสนอตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองชุมพล จังหวัดเพชรบุรี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
  - 1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
  - 1.2 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองชุมพล ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
  - 2.1 ความหมายและความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษ
  - 2.2 องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษ
  - 2.3 ขั้นตอนการสอนพูดภาษาอังกฤษ
  - 2.4 การประเมินการพูดภาษาอังกฤษ
3. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
  - 3.1 ความหมายของการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
  - 3.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
  - 3.3 ประโยชน์ของการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
4. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการละคร
  - 4.1 ความหมายของการสอนโดยใช้กิจกรรมการละคร
  - 4.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการละคร
  - 4.3 ประโยชน์ของการสอนโดยใช้กิจกรรมการละคร
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 5.1 งานวิจัยต่างประเทศ
  - 5.2 งานวิจัยในประเทศ

**1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศและหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองชุมพล จังหวัดเพชรบุรี ระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3**

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดจุดมุ่งหมาย มาตรฐาน การเรียนรู้และตัวชี้วัดความสามารถทางการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบ การศึกษาระดับ มัธยมศึกษาตอนต้นเกี่ยวกับทักษะการพูด ซึ่งช่วยให้ผู้เรียน เกิดสมรรถนะสำคัญที่ เกี่ยวกับทักษะการพูด มีดังนี้ 1) ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถ ในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกและ ทักษะของตนเองเพื่อ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับ หรือไม่รับข้อมูล ข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มี ประสิทธิภาพโดย คำนึงถึงผลกระทบต่อตนเองและสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

มาตรฐานตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัดความสามารถ ทางการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของผู้เรียนโดยกำหนดเป็นชั้นปี (ประถมศึกษาปีที่ 1 – มัธยมศึกษาปี ที่ 3) ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งประกอบด้วย 4 สาระ 8 มาตรฐานการเรียนรู้ และ 21 ตัวชี้วัด ผู้วิจัยพบว่าสาระและตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูด มีดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต.1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัวสถานการณ์ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม
2. ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจงและคำอธิบายอย่างเหมาะสม
3. พูดและเขียนแสดงความต้องการเสนอและให้ความช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสม
4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม

5. พุดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรมประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. พุดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเองประสบการณ์ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม
2. พุดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม
3. พุดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมประสบการณ์และเหตุการณ์พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียงและกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
2. อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา
3. เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

2. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. ค้นคว้า รวบรวมและสรุปข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และ สังคม

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษาชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การ ประกอบ อาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

2. เผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียนชุมชน และท้องถิ่นเป็น ภาษาต่างประเทศ

คุณภาพของนักเรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

นักเรียนสามารถสนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำ ขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ และให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียน เพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูด และเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็น ของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้ง ให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

นักเรียนเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาท สังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณี ของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม ตามความสนใจ

นักเรียนใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

จากการศึกษามาตรฐานตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ผู้วิจัยสามารถสาระ ตัวชี้วัดและคุณภาพของนักเรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูด ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ว่า หลักสูตรมีความต้องการให้ผู้เรียนได้รับการ ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษสอดคล้องกับทุกสาระดังนี้ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร กำหนดให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ และนำเสนอข้อมูล ข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่อง ต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม กำหนดให้ผู้เรียนเข้าใจความสัมพันธ์ ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้และสรุปข้อมูล หรือข้อเท็จจริงจากแหล่งเรียนรู้ สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก กำหนดให้ผู้เรียน ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองในห้องเรียนเพื่อเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และศึกษาต่อ

1.2 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองชุมพล จังหวัดเพชรบุรี ระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3

ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองชุมพล จังหวัดเพชรบุรี ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ได้มีการกำหนดให้ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทุกคนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 2 (อ23102) ในภาคเรียนที่ 2 เป็นวิชาพื้นฐาน โดยกำหนดเวลาเรียน 3 คาบต่อสัปดาห์ จำนวน 1.5 หน่วยกิต โดยมีคำอธิบายรายวิชาดังนี้ “ปฏิบัติตามคำสั่ง คำแนะนำ และคำชี้แจงง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน บทหรือกรอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน สามารถเข้าใจในเนื้อหาของบทความและลำดับโครงสร้างประโยคของภาษาอังกฤษ และเชื่อมโยงกับโครงสร้างทางภาษาไทย เลือก/ระบุประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เลือกหัวข้อใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมและสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ใช้คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจงตามสถานการณ์ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ พร้อมให้เหตุผลประกอบ พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมรอบตัว พูด/เขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่างๆ โกลัตัว พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บรรยายเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ ชีวิต ความเป็นอยู่และประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมตามความสนใจ บอกความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่าง ชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย ค้นคว้า รวบรวมและสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและนำมาเสนอ/สื่อสารด้วยการพูดหรือเขียน โดยใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ พร้อมทั้งสืบค้น ค้นคว้า รวบรวมและสรุปข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพอีกทั้งสามารถประยุกต์ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษครบทั้งหมดเพื่อเป็นแนวทางในการเรียนรู้ตลอดชีพและเป็นทักษะชีวิตในการติดต่อสื่อสารตามแนวทางการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) ทั้งหมดนี้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ เห็นคุณค่าในการเรียนภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้เหมาะสมกับบุคคล สังคม สถานการณ์และโอกาสตามวัฒนธรรมของตนเอง รวมทั้งวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอย่างมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม”

จากการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ใช้เนื้อหา หัวเรื่องที่น่าสนใจและเหมาะสมสำหรับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษมา ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาและหัวเรื่องที่ปรากฏในหนังสือเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน จากนั้นนำมาสังเคราะห์เพื่อนำไปใช้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผนการสอน ได้แก่ 1) การทักทาย (My first day at school) 2) การซื้อขาย-สินค้า (Shopping) และ 3) การถามทางและบอกตำแหน่ง (Where is the Khao-Ego?) 4) การให้คำแนะนำ (Giving suggestion) ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม บทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติมากขึ้น

2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การพูดเพื่อสื่อสารเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสารระหว่างบุคคล ผู้พูดจำเป็นต้องคำนึงถึงเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการพูด การเตรียมใจและคิดให้รอบคอบก่อนการพูดจึงเป็นสิ่งสำคัญ โดยมีนักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษในหลายประเด็นเพื่อใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เช่น ความหมายและความสำคัญของการพูด ภาษาอังกฤษ องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษ ขั้นตอนการสอนพูดภาษาอังกฤษ และการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

2.1 ความหมายและความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษ

นักภาษาศาสตร์ได้กล่าวถึงความหมายและความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษ การพูด คือ การถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกหรือ ความต้องการ เพื่อสื่อความหมาย ไปยังผู้ฟังให้ได้ผลตาม วัตถุประสงค์ของผู้พูด โดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง อากัปกริยา ท่าทาง สีหน้า และสายตาสื่อสารกัน

การพูด คือ กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับคนสองคนขึ้นไป โดยมีการสนทนากันใน 2 บทบาท คือ บทบาทของผู้พูดและผู้ฟัง ผู้ที่เกี่ยวข้องในการสนทนาจะโต้ตอบกันในขณะที่สื่อสาร ผู้พูดส่งข้อความด้วยภาษาและผู้ฟังได้รับและประมวลผลข้อความนั้น นอกจากการใช้คำในการสื่อสารแล้ว ผู้พูดอาจใช้ภาษากาย เช่น การแสดงออกทางสีหน้า การเคลื่อนไหวร่างกาย และการสบตา เพื่อถ่ายทอดข้อความที่ต้องการได้ดียิ่งขึ้น การพูดเพื่อสื่อสารไม่ได้เป็นเพียงการออกเสียงหรือน้ำเสียงของประโยคเท่านั้น มันคือการเพิ่มเติมเกี่ยวกับการความสมบูรณ์ภาษา ผู้พูดพยายามทำให้ผู้ฟังเข้าใจ จุดประสงค์ในการพูด และการสื่อสารในระดับที่สูงขึ้น ผู้พูดควรรู้วิธีใช้สำนวนและวลีที่คล้ายกับเจ้าของภาษา ผู้ฟังควรรู้ว่าจุดประสงค์ของผู้พูดคืออะไร โดยผู้พูดควรรู้วิธีใช้วลีและสำนวนที่ถูกต้องในแต่ละภาษาที่สนทนา การพูด เป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกหรือความต้องการของผู้พูด

เพื่อสื่อ ความหมายไปยังผู้ฟัง โดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและอากัปกิริยาท่าทางจนเป็นที่เข้าใจกันได้ สอดคล้องกับ (Underhill N., 1987; Underwood M., 1989; Valette, 1972)

จูไรร์ตัน ลักษณะศิริ (2548) นิยามว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง ในบรรดาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ การพูดถือเป็นสิ่งสำคัญ ที่สุดในทักษะการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง

Bueno (2006) กล่าวว่า “ การพูดเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง เป็นทักษะที่ยากซึ่งนักเรียน ภาษาต้องเผชิญ การพูดถือเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของทักษะทางภาษาของภาษาอังกฤษ แม้แต่นักเรียนที่ เรียนภาษามาหลายปี ยังพบว่า การพูดตอบโต้ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงมีความยากและต้องใช้เวลา ฝึกฝน

Littlewood W. (1981) ได้อธิบายว่า การพูดหมายถึงการแลกเปลี่ยนข่าวสารต่างๆ ระหว่าง บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป โดยมีผู้พูดและผู้ฟัง ผู้พูดจำเป็นต้องพูดให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายที่ผู้พูด ต้องการจะสื่อ ดังนั้นจึงต้องพูดให้ถูกต้องตามหลักภาษา และใช้คำพูดที่เหมาะสมรวมถึงพูดได้ถูกต้อง ตาม สถานการณ์ นอกจากนั้นยังได้ให้ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสารว่ามีได้เป็นเพียงการออก เสียงคำและการออกเสียงสูงต่ำในประโยคเท่านั้น แต่เป็นการพูดตามหน้าที่ของภาษา การทำให้ผู้อื่น เข้าใจ จุดประสงค์ในสิ่งที่ผู้พูดพูด และการพูดของผู้ที่มีความสามารถในระดับที่สูงขึ้นไป ยังต้องมีการ เลือกรูปแบบภาษาที่ถูกต้อง เหมาะสม และเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วยได้ให้ความหมายว่า ทักษะการ พูดคือคำพูดที่เกิดจากความตั้งใจของผู้พูดและก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามแต่สถานการณ์ ในการสื่อสาร

กล่าวโดยสรุป การพูดภาษาอังกฤษหมายถึง การถ่ายทอดหรือการแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ พูดไปสู่ผู้ฟังเป็นการสื่อสารเพื่อบอกความต้องการ ความรู้สึกนึกคิด เพื่อเล่าเรื่องราวต่างๆ ทั้งใน ปัจจุบัน อดีต อนาคต หรือแม้กระทั่งใช้ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่างๆ ซึ่งเป็นทักษะที่มี ความ ซับซ้อน ต้องมีการฝึกฝน ดังนั้นผู้พูดควรจะต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาในด้านของ ของคำศัพท์ โครงสร้าง การใช้น้ำเสียง อารมณ์ ตลอดจนความรู้ในเรื่องหน้าที่ของคำหรือวลีเพื่อนำไปใช้ในการ สื่อสารและเพื่อให้คู่สนทนาสามารถตีความได้

2.2 องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษ

การเรียนรู้ทักษะการพูดมีองค์ประกอบของการพูดที่เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนควรคำนึงถึง ดังนั้น การพูดจะประสบความสำเร็จย่อมต้องมียุทธศาสตร์ประกอบเพื่อนำไปสู่การพูดเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยจากการศึกษาค้นคว้าจากผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับองค์ประกอบของการพูดได้ ดังนี้

Harris D.P. (1974) จำแนกองค์ประกอบของทักษะการพูด คือ การออกเสียงสระและการออกเสียงพยัญชนะ การเน้นเสียงท้ายคำ ต้นคำ การออกเสียงสูง-ต่ำในประโยค การเชื่อมเสียงของคำในประโยค รวมทั้งการหยุดชั่วคราว ระหว่างกลุ่มของคำ สามารถใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์เป็นกฎในการใช้รวบรวมคำให้เป็นประโยค การเปลี่ยนรูปแบบของคำหรือการรวมคำให้เป็นประโยค คำศัพท์ที่ใช้ควรเป็นคำในระดับและบริบทต่างๆ ในภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนควรรู้และสามารถใช้ได้อย่างถูกต้องในการสื่อสาร ผู้พูดและผู้ฟังต้องสื่อสารและเกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน มีความคล่องแคล่วในการพูด เพื่อเป็นเกณฑ์ในการบ่งบอกถึงความสามารถของผู้พูด

ศศิธร อินทร์ถาวร (2554) กล่าวว่า การพูดแต่ละครั้ง หมายถึง นักเรียนพูดภาษาอังกฤษและรูปแบบเสียง การใช้คำ น้ำเสียง และจังหวะของภาษา สามารถเลือกคำและประโยคที่เหมาะสมตามสภาพสังคม ผู้ชม และหัวข้อ นักเรียนเรียนรู้ที่จะจัดระเบียบความคิดของตนอย่างมีความหมายและมีเหตุผลลำดับ ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางได้อย่างคล่องแคล่วการแสดงคุณค่าและการตัดสินใจ

Widdowson H.G. (1988) อธิบายว่า องค์ประกอบของการพูดตามความหมายจะมีการออกเสียงหรือไวยากรณ์ของภาษา การเปลี่ยนแปลงของการออกเสียงหรือสำเนียงที่ต่างกัน ไวยากรณ์ โดยต้องคำนึงถึงคู่สนทนาในการออกเสียงและเรียบเรียงประโยคใหญ่ถูกต้อง

Harmer J. (2001) ได้เสนอว่า องค์ประกอบของการพูด ซึ่งประกอบไปด้วย

1. Connected Speech คือ การเชื่อมต่อ ดัดแปลง เว้น เพิ่ม และลดเสียงในขณะที่พูด
2. Expressive Device คือ การเปลี่ยนระดับเสียง (Pitch) การเน้นคำ ความดัง และความเร็วในการออกเสียงบางเสียง และมีการแสดงความรู้สึกผ่านสีหน้า และท่าทาง
3. Lexis and Grammar คือ คลังคำศัพท์และไวยากรณ์ การพูดโดยทั่วไปโดยธรรมชาติจะต้องใช้คลังคำศัพท์ สร้างเป็นวลี หรือประโยคจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพูดในสถานการณ์ที่ต้องใช้ลักษณะเฉพาะทางภาษา เช่น การกล่าวคำขอโทษ การขอร้อง หรือการกล่าวชม เป็นต้น
4. Negotiation Language คือ การพยายามอธิบายถึงบางสิ่งบางอย่าง หรือสถานการณ์หนึ่ง ๆ โดยการใช้คำศัพท์ และประโยคมาช่วยในการอธิบายเพื่อทำให้การสื่อสารชัดเจน และบรรลุเป้าหมาย

Canale (1980) ให้ความเห็นว่า องค์ประกอบของการพูดที่จะประสบความสำเร็จได้ต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ต้องมีความรู้ด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (grammatical competence) หมายถึง ความรู้ด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำประโยค ตลอดจนการสะกดและการออกเสียง
2. ต้องมีความรู้ด้านสังคม (sociolinguistic competence) หมายถึงการใช้คำและโครงสร้าง ประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทาง และข้อมูล ต่างๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น
3. ต้องมีความรู้ในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูดและเขียน (discourse competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (grammatical form) กับ ความหมาย (meaning) ในการพูดและเขียนตามรูปแบบและสถานการณ์ที่แตกต่างกัน
4. ต้องมีความรู้ในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (strategic competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด เช่น การใช้ภาษาท่าทาง (body language) การขยายความโดยใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูดนึกไม่ออก เป็นต้น

จากการศึกษาองค์ประกอบการพูด สรุปได้ว่า การพูดจำเป็นต้องมีองค์ประกอบที่สมบูรณ์ คือ ผู้พูด สาร ผู้ฟัง สื่อหรือช่องทางติดต่อ การตอบสนอง และภาษา รวมถึงความรู้ด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง ความรู้ด้านสังคม ความรู้ในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมาย มีความรู้ในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย สัมพันธ์เชื่อมโยงกัน ถ้าหากขาดส่วนใดส่วนหนึ่ง การสื่อความหมายจะไม่เกิดขึ้น อีกทั้งการพูดเป็นเครื่องมือในการสื่อสารตลอดจนการหาความรู้ หรือประสบการณ์ร่วมกันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง

2.3 ขั้นตอนการสอนพูดภาษาอังกฤษ

การสอนพูดเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนมีหลายขั้นตอน ดังที่มิถุนิกวิชาการได้ให้ความหมายไว้ว่าการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ให้นักเรียนสามารถผลิตเสียงพูดภาษาอังกฤษและรูปแบบเสียงได้ คือ สอนการใช้คำ น้ำเสียง และจังหวะของภาษา นักเรียนจะต้องมีความรู้ความสามารถให้การเลือกคำและประโยคที่เหมาะสมตามสถานการณ์ของคู่สนทนาและหัวข้อที่ต้องการสื่อสาร อีกทั้งนักเรียนเรียนรู้ที่จะจัดระเบียบความคิดของตนเองอย่างมีความหมายและมีเหตุผล

Goh (2012) กล่าวถึง ขั้นตอนการสอนพูดภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

1) มุ่งเน้นที่ความตั้งใจในสิ่งที่นักเรียนต้องการจะพูด เพื่อการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนต้องการพูด โดยมี 2 วัตถุประสงค์หลัก ดังนี้

1. ส่งเสริมให้นักเรียนวางแผนภาพรวมในสิ่งที่ต้องการจะพูด
2. ให้นักเรียนเตรียมตัวสำหรับงานที่ได้รับมอบหมายในแต่ละประเภทของการพูด

2) จัดหาเนื้อหาที่นักเรียนสนใจ/วางแผนในการพูด เนื่องจากการพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของนักเรียนอาจจะทำให้นักเรียนเกิดความกังวล ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องเข้าใจและใช้เวลาแก่นักเรียน โดยมีขั้นตอน ดังนี้ (Skehan P., 1998)

1. สอนนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องใหม่ที่นักเรียนต้องพูด
2. พัฒนานักเรียนในด้านของภาษาศาสตร์ให้นักเรียนสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้อง
3. ให้นักเรียนใช้ความรู้ความสามารถเดิมทางภาษาศาสตร์ที่มีอยู่
4. ประยุกต์ใช้ภาษาในแต่ละบริบทและสามารถลดเวลาในกระบวนการการพูดได้
5. กระตุ้นให้นักเรียนสามารถตีความงานในรูปแบบที่ทำหายมากขึ้นได้

3) มอบหมายภาระงานพูดให้นักเรียน จุดประสงค์ของขั้นตอนนี้ คือ เพื่อให้นักเรียนมีบริบท/สถานการณ์ที่สามารถฝึกพูดได้ โดยงานที่มอบหมายให้นักเรียนเพื่อส่งเสริมให้แสดงออกโดยการพูดไม่ว่าจะมีความรู้ ทักษะ และกลวิธีทางภาษาเดิมอย่างไร

4) มุ่งเน้นที่ใช้ภาษา ทักษะและสมรรถนะในการพูด สร้างโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างถูกต้อง รวมทั้งเพิ่มพูนทักษะทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ ในขั้นตอนนี้ครูผู้สอนโน้มน้ำหนักความสนใจของนักเรียนจากการพูด เพื่อฝึกฝนให้เกิดความคล่องแคล่วรวมถึงคุณลักษณะทางภาษา เช่น การออกเสียง ไวยากรณ์ ตลอดจนคำศัพท์

5) มอบหมายภาระงานพูดให้นักเรียนอีกครั้ง นักเรียนมีโอกาสวิเคราะห์และฝึกฝนงานที่ได้มอบหมาย ฝึกการพูด โดยขั้นตอนการทำซ้ำในงานที่ได้รับมอบหมาย ดังนี้

1. ทำซ้ำบางส่วนของงานเดิม
2. ทำซ้ำทั้งหมดของงานเดิม
3. ให้นักเรียนเปลี่ยนคู่/เปลี่ยนกลุ่ม

4. แนะนำ/มอบหมายงานใหม่ที่คล้ายกับที่นักเรียนเพิ่งทำ

6) สะท้อนความคิดเห็นจากการประเมินผลให้กับนักเรียนเป็นรายบุคคล ส่งเสริมให้นักเรียนประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในสิ่งที่ได้เรียนรู้จากงานที่ได้รับมอบหมาย มีการสะท้อนความคิดเห็นเริ่มจากตนเอง เป็นคู่ และเป็นกลุ่ม เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้สึกเป็นคู่เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้สึบายใจ เข้าใจความตึงเครียดในสถานการณ์ที่ตื่นเต้นได้

7) ช่วยเหลือนักเรียนในการให้คำแนะนำเพื่อพัฒนาในครั้งต่อไป ดังนี้

1. แสดงความคิดเห็น/สะท้อนคิดกับนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. แลกเปลี่ยนความคิดเห็น/สะท้อนคิดระหว่างนักเรียนกับนักเรียน
3. รวบรวมความคิดเห็นจากครูตามการสะท้อนคิดเป็นการเขียนจากทั้งชั้นเรียน
4. เขียนความคิดเห็น/การสะท้อนคิดในงานของนักเรียน
5. เขียนความคิดเห็น/การสะท้อนคิดสื่อออนไลน์เฉพาะกลุ่ม

การสอนการพูดสามารถช่วยพัฒนาให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษอย่างคล่องแคล่วและถูกต้องตามกิจกรรมที่พัฒนาทักษะการพูด ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรมก่อนพูด ขณะพูด และหลังพูด โดยกิจกรรมดังกล่าวจัดขึ้นเพื่อเตรียมนักเรียนให้พร้อมสำหรับการพูดด้วยตนเอง โดยเริ่มจากการทบทวนความรู้ก่อนหน้าของนักเรียนเพื่อให้เกิดความเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ของการพูด สามารถใช้คำถามรูปภาพ และข้อความได้ นอกจากนี้ยังใช้กิจกรรมระดมความคิดเป็นกิจกรรมก่อนการพูด เพื่อช่วยในสร้างความคิดกลุ่มเล็กๆ ก่อนกิจกรรมการพูดหลัก

ขั้นระหว่างการพูด (While-speaking) เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ความสนใจทั้งการใช้ภาษาที่ถูกต้องและความคล่องแคล่วในการพูด แต่อย่างไรก็ตามผู้สอนควรมุ่งเน้นความคล่องแคล่วในการพูดก่อนในขั้นฝึกก่อน แล้วจึงมุ่งเน้นด้านความถูกต้องของการใช้ภาษาของผู้เรียน กิจกรรมสื่อสารที่ช่วยพัฒนาความคล่องแคล่วในการพูด

ขั้นหลังการพูด (Post-speaking) เป็นขั้นที่ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้น การพัฒนาความสามารถพูดทั้งด้านรูปแบบและความหมายของภาษา เน้นกิจกรรมด้านความหมาย ของภาษาแล้วจึงเป็นกิจกรรมที่เน้นรูปแบบภาษาโดยใช้กิจกรรมสื่อสาร

Bailey K. M. (2005) กล่าวว่า ผู้คนเรียนรู้ภาษาจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ผลลัพธ์นี้เป็นวิธีการที่เรียกว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ครูอาจสอนทั้งองค์ประกอบภาษาพร้อมกับกิจกรรมการสื่อสารหรือให้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้สื่อสารภาษาเป้าหมาย รวมถึงครูควรให้โอกาส

สูงสุดแก่นักเรียนในการพูดภาษาอังกฤษ โดยจัดให้มีสภาพแวดล้อมที่สมบูรณ์ มีการทำงานร่วมกัน สื่อการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจ ชื่นงาน และการแบ่งปันความรู้ นักเรียนแต่ละคนควรเข้าร่วมทุกกิจกรรมการพูด เวลาพูดของครูควรลดลงในขณะที่นักเรียนควรเพิ่มเวลาในการพูดและทำกิจกรรม ครูควรสังเกตและประเมินเมื่อนักเรียนแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามด้วย

จากการศึกษาขั้นตอนการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยต้องพัฒนาให้นักเรียนให้มีโอกาสฝึกการใช้ภาษาเพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษอย่างเป็นธรรมชาติ และดำเนินการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นขั้นตอนเริ่มจากการมุ่งเน้นที่ความตั้งใจในสิ่งที่นักเรียนต้องการจะพูด จัดหาเนื้อหาที่นักเรียนสนใจ/วางแผนในการพูด มอบหมายภาระงานพูดให้นักเรียน การใช้ภาษาทักษะและสมรรถนะในการพูด มอบหมายภาระงานพูดให้นักเรียนอีกครั้ง สะท้อนความคิดเห็นจากการประเมินผลให้กับนักเรียนเป็นรายบุคคล ช่วยเหลือนักเรียนในการให้คำแนะนำเพื่อพัฒนาในครั้งต่อไป หลังจากนั้นให้ความรู้ทางด้านภาษาไม่ว่าจะเป็น คำศัพท์ และรูปประโยคทางภาษาที่ใช้ในการแสดง และให้นักเรียนมีการฝึกใช้ภาษา พร้อมทั้งให้เวลาในการเตรียมตัวก่อนการพูด และสอบพูดในช่วงท้ายสุดของการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้จัดทำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดในรูปแบบ 1) ชั้นก่อนการพูด 2) ชั้นระหว่างการพูด 3) ชั้นหลังการพูด ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร

2.4 การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษนั้นสามารถวัดได้ทั้งก่อนและหลังเรียน นอกจากนี้ยังสามารถเกิดขึ้นในระหว่างการจัดเรียนการสอน แต่ครูผู้สอนควรเลือกให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียนด้วย โดยนักวิชาการศึกษาหลายท่านได้กล่าวเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลทักษะการพูดไว้ ดังนี้

Harris D.P. (1969) กำหนดการวัดผลทักษะการพูดไว้ 5 ส่วน ได้แก่ การออกเสียง (pronunciation) หลักไวยากรณ์ (grammar) คำศัพท์(vocabulary) ความคล่องแคล่ว (fluency) ความเข้าใจในสิ่งที่พูด (comprehension) ตัวอย่างการให้คะแนนกำหนดเป็นเกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน (Analytic Rubrics) เป็นเกณฑ์การให้คะแนน

1. การออกเสียง (Pronunciation)

- 1 คะแนน หมายถึง มีปัญหาในการออกเสียงมากจนไม่สามารถเข้าใจในคำพูดได้เลย
- 2 คะแนน หมายถึง มีปัญหาในการออกเสียงมากจนไม่สามารถเข้าใจในคำพูดได้ ผู้ฟังต้องคอยถามว่าพูดว่าอะไรซ้ำๆ

3 คะแนน หมายถึง มีปัญหาในการออกเสียง ผู้ฟังจะเข้าใจก็ต่อเมื่อตั้งใจฟังและบางครั้งผู้ฟังก็เกิดความสับสน

4 คะแนน หมายถึง ออกเสียงได้ดี ถึงแม้จะมีผิดอยู่บ้างแต่ผู้ฟังเข้าใจได้เป็นอย่างดี

5 คะแนน หมายถึง ออกเสียงได้ดีชัดเจนถูกต้องคล้ายเจ้าของภาษา

2. ไวยากรณ์ (Grammar)

- 1 คะแนน หมายถึง ไวยากรณ์ผิดจนไม่สามารถสื่อความหมายได้
- 2 คะแนน หมายถึง ใช้ไวยากรณ์ง่ายๆ ได้ แต่อาจจะเรียงลำดับผิดจนเข้าใจลำบาก
- 3 คะแนน หมายถึง ใช้ไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้งจนทำให้บางครั้งทำให้ความหมายของประโยคผิดไป
- 4 คะแนน หมายถึง ใช้ไวยากรณ์ผิดบ้าง แต่การสื่อความหมายไม่ผิดเพี้ยน
- 5 คะแนน หมายถึง ใช้ไวยากรณ์ผิดเล็กน้อยหรือบางที่เรียงคำผิดและทำการแก้ไขให้ถูกต้อง

3. คำศัพท์ (Vocabulary)

- 1 คะแนน หมายถึง พูดสนทนาสื่อสารไม่ได้ มีความรู้คำศัพท์น้อยมาก
- 2 คะแนน หมายถึง พูดคำศัพท์ผิดมีความรู้คำศัพท์จำกัดทำให้ยากแก่การเข้าใจในรูปประโยค
- 3 คะแนน หมายถึง พูดคำศัพท์ผิดบ่อย มีปัญหาในการคิดคำศัพท์ สนทนาอยู่ในวงจำกัด
- 4 คะแนน หมายถึง พูดใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ
- 5 คะแนน หมายถึง พูดใช้คำศัพท์ได้ ใช้คำศัพท์สำนวน มีความคล่องแคล่ว

4. ความคล่องแคล่ว (Fluency)

- 1 คะแนน หมายถึง หยุดเว้นช่วงการสนทนานานจนทำให้สื่อสารไม่ได้
- 2 คะแนน หมายถึง หยุดเว้นช่วงการสนทนาเสมอ และคิดคำในการสนทนา
- 3 คะแนน หมายถึง ค่อนข้างมีความคล่องแคล่ว แต่ยังมีปัญหาในการใช้ภาษาอยู่

4 คะแนน หมายถึง มีความคล่องแคล่ว แต่ยังมีสะดุดเพราะปัญหาในการใช้ภาษา

5 คะแนน หมายถึง พูดได้อย่างคล่องแคล่วเทียบเคียงกับเจ้าของภาษา

5. ความเข้าใจในสิ่งที่พูด (Comprehension)

1 คะแนน หมายถึง ไม่สามารถสื่อสารได้เข้าใจ

2 คะแนน หมายถึง สื่อสารเข้าใจลำบาก มีการคิดคำ พูดซ้ำ พูดติดอ่าง

3 คะแนน หมายถึง เข้าใจในสิ่งที่ตนเองพูด พูดได้แต่พูดซ้ำ พูดซ้ำ

4 คะแนน หมายถึง พูดได้เข้าใจครบถ้วน แต่มีพูดซ้ำบ้าง

5 คะแนน หมายถึง พูดได้เข้าใจ ไม่มีปัญหาในการสื่อสารเลย

Luoma Sri. (2003) ได้กล่าวถึง การประเมินทักษะการพูดไว้ว่าควรประกอบด้วย

- 1) ความราบรื่น ความคล่องแคล่วในการพูด
- 2) ความถูกต้องในการพูดการออกเสียงที่ถูกต้องการเน้นคำถูกต้องตาม หลักการเน้นคำในระดับคำระดับประโยค และระดับข้อความ ความถูกต้องในการใช้หลักไวยากรณ์
- 3) การออกเสียง การเน้นคำถูกต้องตามหลักการเน้นคำ
- 4) ความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้อง ตามบริบท ความเหมาะสมของศัพท์และสำนวนที่ใช้ และปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารที่เป็นไปอย่าง สะดวกได้ผล

Underhill N. (1987) กำหนดเกณฑ์การวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง การสนทนาเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวที่จำกัดมาก รู้จักคำทักทายตามโครงสร้างทางภาษาและคำศัพท์บางคำ ไม่สามารถสร้างประโยคง่ายๆ ได้อย่างถูกต้อง

ระดับ 2 หมายถึง การสนทนาเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวที่จำกัด สามารถตอบคำถามง่ายๆ เกี่ยวกับหัวข้อส่วนตัวได้อย่างถูกต้องในช่วงเวลาปัจจุบันและอดีต

ระดับ 3 หมายถึง ความสามารถขั้นพื้นฐานสำหรับการใช้ภาษาและการเดินทางโดยใช้คำง่ายๆใน Present simple tense ได้ทั้งในรูปคำถามและปฏิเสธ แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจโครงสร้างทางภาษา แต่ในขณะที่พูดยังคงนึกถึงคำศัพท์บางคำ

ระดับ 4 หมายถึง ความสามารถระดับมืออาชีพในการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงสามารถบอกความแตกต่างใน Past simple tense, Perfect simple tense ได้ และมีคำศัพท์ในการสนทนามากขึ้น

ระดับ 5 หมายถึง มีความเป็นมืออาชีพในหัวข้อที่คุ้นเคยและหัวข้อทั่วไปทั้งหมด อาจจะไม่สามารถใช้คำศัพท์ได้ในทันทีในหัวข้ออื่นที่ไม่คุ้นเคย แต่สามารถแปลความหมายได้ถูกต้อง พูดประโยคหรือแก้ไขประโยคที่ซับซ้อนได้

Underhill N. (1987) ยังแนะนำว่า สามารถสร้างคำอธิบายสัดส่วนการให้คะแนนได้จากพื้นฐานของนักเรียนทั่วไป และนักเรียนบางส่วนก็เป็นแบบอย่างได้ จากนั้น Hughes A. (2000) ระบุเกณฑ์การประเมินด้วยการพูด 5 ข้อพร้อมคำอธิบายโดยละเอียด ดังนี้

1. สำเนียง (Accent)

ระดับ 1 หมายถึง การออกเสียงที่มักไม่ค่อยเข้าใจ

ระดับ 2 หมายถึง การออกเสียงที่ไม่เข้าใจ ต้องพูดซ้ำๆ

ระดับ 3 หมายถึง การออกเสียงที่เข้าใจได้บ้างแต่มีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์และคำศัพท์

ระดับ 4 หมายถึง การออกเสียงผิดบ้างแต่สามารถเข้าใจได้

ระดับ 5 หมายถึง การออกเสียงผิดพลาดเล็กน้อย สามารถเข้าใจได้

ระดับ 6 หมายถึง การออกเสียงได้ดีเหมือนเจ้าของภาษาโดยไม่มีการออกเสียงผิดพลาด

2. ไวยากรณ์ (Grammar)

ระดับ 1 หมายถึง เกิดข้อผิดพลาดจากการใช้โครงสร้างทางภาษาทั้งหมด

ระดับ 2 หมายถึง เกิดข้อผิดพลาดของการใช้โครงสร้างทางภาษาส่งผลต่อการสื่อสาร

ระดับ 3 หมายถึง เกิดข้อผิดพลาดของการใช้โครงสร้างทางภาษาบ้างส่งผลต่อการสื่อสาร

ระดับ 4 หมายถึง เกิดข้อผิดพลาดของการใช้โครงสร้างทางภาษาแต่สามารถสื่อความและเข้าใจได้

ระดับ 5 หมายถึง มีข้อผิดพลาดน้อยและสามารถสื่อความและเข้าใจได้ดี

ระดับ 6 หมายถึง เกิดข้อผิดพลาด 1-2 ครั้ง ระหว่างการสนทนา

3. คำศัพท์ (Vocabulary)

ระดับ 1 หมายถึง คำศัพท์ไม่เพียงพอสำหรับการสนทนาที่ง่ายที่สุด

ระดับ 2 หมายถึง คำศัพท์ที่จำกัดเฉพาะเรื่องใกล้ตัวและการอยู่รอด

ระดับ 3 หมายถึง การเลือกใช้คำไม่ถูกต้องบางครั้ง มีข้อจำกัดของคำศัพท์เกี่ยวกับ
บางหัวข้อ

ระดับ 4 หมายถึง มีการเลือกคำศัพท์ที่หลากหลายในบริบทต่างๆ ในการสื่อสารมาก
ขึ้น

ระดับ 5 หมายถึง มีการเลือกคำศัพท์ที่หลากหลายในบริบทต่างๆ อย่างกว้างขวาง มี
คำศัพท์ที่เพียงพอสำหรับการรับมือในสถานการณ์ต่างๆ ในสังคมได้อย่างหลากหลาย

ระดับ 6 หมายถึง มีการเลือกคำศัพท์ที่หลากหลายในบริบทต่างๆ อย่างกว้างขวาง
และแม่นยำในทุกบริบทของสังคม

4. ความคล่อง (Fluency)

ระดับ 1 หมายถึง การพูดหยุดชะงักและไม่สามารถสนทนาได้

ระดับ 2 หมายถึง พูดช้ามากและไม่ติดต่อกัน พูดได้เฉพาะเรื่องของตนเองในกิจวัตร
ประจำวัน

ระดับ 3 หมายถึง การพูดที่ไม่ชัดเจน ใช้รูปประโยคที่ไม่สมบูรณ์

ระดับ 4 หมายถึง การพูดที่มีคำซ้ำ มีช่วงจังหวะหยุดเพื่อหาคำซ้ำมาใส่ในบทสนทนา
ที่ต้องการพูด

ระดับ 5 หมายถึง พูดได้อย่างราบรื่นใช้คำศัพท์และการออกเสียงสอดคล้องกันใน
หลายบริบท

ระดับ 6 หมายถึง การพูดในทุกหัวข้ออาชีพและหัวข้อทั่วไปอย่างเป็นธรรมชาติ

5.ความเข้าใจ (Comprehension)

ระดับ 1 หมายถึง ไม่มีความเข้าใจในเนื้อหาที่สนทนา

ระดับ 2 หมายถึง เข้าใจเฉพาะการพูดที่ซ้ำและเรียบง่ายมากในหัวข้อทั่วไป ต้องการ
การพูดซ้ำ

ระดับ 3 หมายถึง มีความเข้าใจค่อนข้างง่ายเมื่อมีการเจรจา แต่อาจต้องมีการพูดซ้ำ
ในบางหัวข้อ

ระดับ 4 หมายถึง มีความเข้าใจค่อนข้างดีเมื่อมีการสนทนา แต่อาจมีการพูดซ้ำเป็น
ครั้งคราว

ระดับ 5 หมายถึง เข้าใจทุกอย่างในบทสนทนา ยกเว้นการพูดที่เร็วหรือซ้ำเกินไป

ระดับ 6 หมายถึง เข้าใจทุกอย่างในการสนทนา การบรรยาย และสามารถเข้าถึง
เนื้อหาของเรื่องที่พูดได้

นอกจากนี้ ประเทศไทยมีความจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้
นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นเครื่องมือเข้าถึงองค์ความรู้และก้าวทัน
โลก รวมถึงพัฒนาตนเองเพื่อนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย
ดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับ
การศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) เทียบเคียง
กับคุณภาพผู้เรียนที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่ม
สาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งแบ่งกลุ่มผู้เรียนไว้เป็น 3 กลุ่ม และแต่ละกลุ่มแบ่งเป็น 2 ระดับ
ความสามารถคือ 1) กลุ่มผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน (Basic User)

แบ่งเป็นระดับ A1 (Breakthrough or Beginner)

ระดับ A2 (Waystage or Elementary)

2) กลุ่มผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ (Independent User)

แบ่งเป็นระดับ B1 (Threshold หรือ Intermediate)

ระดับ B2 (Vantage or Upper Intermediate)

3) กลุ่มผู้ใช้ภาษาค่อนข้างคล่อง (Proficient User)

แบ่งเป็นระดับ C1 (Effective Operational Proficiency or Advanced)

ระดับ C2 (Mastery หรือ Proficiency) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. กลุ่มผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน (Basic User)

ระดับ A1 (Beginner) นักเรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคง่ายๆ ในชีวิตประจำวัน สามารถแนะนำตัวเองและผู้อื่น สามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับบุคคลอื่น เช่น เขาอยู่ที่ไหน รู้จักใครบ้าง มีอะไรบ้าง และตอบ คำถามเหล่านี้ได้ ทั้งยังสามารถเข้าใจบทสนทนาเมื่อคู่สนทนา พูดช้าและชัดเจน

ระดับ A2 (Elementary) นักเรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคในชีวิตประจำวัน (ในระดับกลาง) เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว การจับจ่ายใช้สอย สถานที่ภูมิศาสตร์ การทำงานและสามารถสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลทั่วไป ในการใช้ชีวิตประจำวัน สามารถบรรยายความคิด ความคาดหวัง และประวัติสิ่งแวดล้อม

2. กลุ่มผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ (Independent User)

ระดับ B1 (Intermediate) นักเรียนสามารถพูด เขียน และจับใจความสำคัญของข้อความต่างๆไป ถ้าเป็นหัวข้อที่คุ้นเคยหรือสนใจ เช่น การทำงาน โรงเรียน เวลาว่าง ฯลฯ สามารถจัดการกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษได้ สามารถบรรยายประสบการณ์พร้อมให้เหตุผลสั้นๆ ได้

ระดับ B2 (Upper Intermediate) นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาในระดับที่สามารถใช้ภาษาพูดและเขียนได้แทบทุกเรื่องอย่างถูกต้อง และคล่องแคล่ว รวมทั้งสามารถอ่านและทำความเข้าใจ บทความที่มีเนื้อหายากขึ้นได้

3. กลุ่มผู้ใช้ภาษาคล่องแคล่ว (Proficient User)

ระดับ C1 (Advanced) นักเรียนสามารถเข้าใจข้อความยาวๆ ที่ซับซ้อนในหัวข้อที่มีหลากหลาย และเข้าใจความหมายแฝงได้ สามารถแสดงความคิดเห็นความรู้สึกของตนเองได้อย่างเป็นธรรมชาติโดยไม่ต้องหยุดคิดคำศัพท์ สามารถใช้ภาษาทั้งในด้านสังคม การทำงาน หรือด้านการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับ C2 (Proficiency) นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างดีเยี่ยมใกล้เคียงเจ้าของภาษา สามารถใช้ภาษามาตรฐานได้อย่างสละสลวย ถูกต้องตามจุดประสงค์ที่จะสื่อสารได้ดี สามารถอ่านบทความที่เป็นภาษาต้นฉบับ (โดยเฉพาะวรรณกรรม) ได้ เข้าใจสามารถเลือกใช้ภาษาสำหรับพูดและเขียนได้อย่างเหมาะสม นักเรียนสามารถเข้าใจข้อความยาวๆ ที่ซับซ้อนในหัวข้อหลากหลายและเข้าใจความหมายแฝงได้

การใช้ CEFR เป็นกรอบความคิดหลักในการเป้าหมายการจัดการเรียนรู้/การพัฒนาโดยใช้ระดับความสามารถ 6 ระดับของ CEFR เป็นเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับ ทั้งนี้ในเบื้องต้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาของนักเรียนในระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐานไว้ ดังนี้

1. เกณฑ์การประเมินระดับผู้ใช้งานพื้นฐาน Basic User A1-A2 ได้กำหนดไว้ 3 ด้าน โดยใช้มาตราส่วนในการประเมิน 6 ระดับดังนี้

1.1. ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ (Grammar and Vocabulary)

ระดับ 5 คะแนน ใช้รูปประโยคได้อย่างถูกต้อง ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมสำหรับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันทั่วไป

ระดับ 4 คะแนน มีความถูกต้องและความเหมาะสมทั้งด้านโครงสร้างทางภาษาและคำศัพท์ที่ดีกว่า

ระดับ 3 คะแนน ใช้รูปประโยคถูกต้องระดับพอใช้ คำศัพท์ที่ใช้เหมาะสมสำหรับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันทั่วไป

ระดับ 2 คะแนน ความถูกต้องและความเหมาะสมทั้งด้านโครงสร้างทางภาษาและคำศัพท์ได้ดีกว่าระดับ 1 แต่น้อยกว่าระดับ 3

ระดับ 1 คะแนน ใช้รูปประโยคอย่างจำกัดหรือผิดโครงสร้างทางภาษา ใช้คำศัพท์ที่จำกัดและไม่เหมาะสม

ระดับ 0 คะแนน ความถูกต้องและความเหมาะสมทั้งด้านโครงสร้างทางภาษาและคำศัพท์น้อยกว่าระดับ 1 หรือไม่มีการนำเสนอภาระงาน

1.2. ด้านการออกเสียง (Pronunciation)

ระดับ 5 คะแนน ความสามารถในการออกเสียงทั้งในระดับคำและประโยค มีความถูกต้องเข้าใจได้ง่ายเกือบทั้งหมด

ระดับ 4 คะแนน ความสามารถในการออกเสียงทั้งในระดับคำและประโยค มีความถูกต้องและเข้าใจดีกว่าระดับ 3 แต่น้อยกว่าระดับ 5

ระดับ 3 คะแนน ความสามารถในการออกเสียงทั้งในระดับคำและประโยคมีอย่างจำกัดแต่สามารถเข้าใจได้

ระดับ 2 คะแนน ความสามารถการออกเสียงทั้งในระดับคำและประโยคให้เกิดความเข้าใจดีกว่า

ระดับ 1 คะแนน ความสามารถในการออกเสียงมีอย่างจำกัดมาก ไม่สามารถเข้าใจได้

ระดับ 0 คะแนน ความสามารถในการออกเสียงน้อยกว่าระดับ 1 หรือไม่มีการนำเสนอภาระงาน

1.3. ด้านปฏิสัมพันธ์ในการสนทนา (Interactive Communication)

ระดับ 5 คะแนน มีปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาได้อย่างเหมาะสม ต้องการการสนับสนุนในการช่วยเหลือเพียงเล็กน้อย

ระดับ 4 คะแนน มีปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาดีกว่าระดับ 3 แต่น้อยกว่าระดับ 5

ระดับ 3 คะแนน มีปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาได้อย่างพอใช้ มีตัดขาดบ้าง ต้องการการสนับสนุนในการช่วยเหลือ

ระดับ 2 คะแนน มีปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาดีกว่าระดับ 3 แต่น้อยกว่าระดับ 5

ระดับ 1 คะแนน ปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาดีชัด ต้องการการสนับสนุนในการช่วยเหลือมาก

ระดับ 0 คะแนน ปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาน้อยกว่าระดับ 1 หรือไม่นำเสนอภาระงาน

ตารางที่ 1 ตารางวิเคราะห์เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการพูด

หัวข้อ/นักวิชาการ	Harris (1969)	Underhill (2000)	Luoma (2004)	CEFR	British council Drama	ณัฐชญา (2018)
การออกเสียง	✓	✓		✓	✓	✓
ไวยากรณ์	✓	✓	✓	✓		
ความคล่องแคล่ว	✓	✓	✓	✓	✓	✓
คำศัพท์	✓	✓	✓	✓		
ความเข้าใจในสิ่งที่พูด	✓	✓	✓	✓	✓	
ท่าทางประกอบการพูด					✓	✓
สีหน้า การแสดงอารมณ์					✓	✓

ตารางที่ 1 แสดงเกณฑ์การประเมินความสามารถในด้านการพูดภาษาอังกฤษและความหมายเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละด้านซึ่งประกอบไปด้วยการออกเสียง (Pronunciation) ไวยากรณ์ (Grammar) คำศัพท์ (Vocabulary) ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency) ความถูกต้อง (Accuracy) ความเข้าใจ (Comprehension) และการแสดงท่าทาง/น้ำเสียงประกอบการพูด (Gesture) สีหน้าการแสดงอารมณ์ (feeling) โดยในแต่ละด้านมีความหมายในการให้คะแนนที่ลงในรายละเอียดต่างกัน แต่ในทุกเกณฑ์นั้นล้วนมุ่งเน้นในการพูดเพื่อสื่อความหมายและสื่อสาร เพื่อให้เกิด

การวัดและประเมินผลที่แท้จริงและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียนในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกิจกรรมละครั้นนี้อาจมีการปรับเปลี่ยนซึ่งอาจจะเลือกเกณฑ์ในบางหัวข้อที่เหมาะสม เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพและบริบทของนักเรียน กล่าวโดยสรุป การวัดและการประเมินผลความสามารถในด้านการพูดวัดได้จากการที่นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษตลอดจนสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสถานการณ์ต่างๆ ได้ ตลอดถึงการใช้น้ำเสียงท่าทางในการสื่อสาร และความถูกต้องในการใช้ภาษาอีกด้วย

ในงานวิจัยนี้ได้ปรับเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจาก 7 ด้าน โดยศึกษาจากเครื่องมือและเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดของนักวิชาการ ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านการออกเสียง (Pronunciation) ด้านหลักไวยากรณ์ (Grammar) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ความคล่องแคล่ว (Fluency) ความถูกต้อง (Accuracy) ความเข้าใจในเรื่องที่พูด (Comprehension) และการแสดงท่าทาง น้ำเสียงประกอบการพูด (Gesture) และสีหน้า การแสดงอารมณ์ (feeling) โดยได้เลือกพิจารณาการประเมินได้เป็น 3 ระดับคือ ความถูกต้อง (Accuracy) ความคล่องแคล่ว (Fluency) และ การแสดงท่าทาง น้ำเสียงประกอบการพูด (Gesture)

ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองชุมพล ซึ่งความรู้พื้นฐานทางด้านหลักกฎเกณฑ์ทางด้านภาษายังไม่มากพอ รวมถึงการที่นักเรียนไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติ ไม่มีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ อีกทั้งในงานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ให้นักเรียนมีพัฒนาการในด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษมากกว่าการเน้นความถูกต้องในด้านหลักกฎเกณฑ์ไวยากรณ์

จากการวิเคราะห์การวัดทักษะการพูดของนักเรียน ผู้วิจัยจึงปรับการวัดและประเมินผลให้มีความสอดคล้องกับวิจัย ดังนี้ 1. ความถูกต้องในการออกเสียง 2. ความคล่องแคล่ว 3. ลักษณะท่าทางประกอบการพูด โดยมีระดับคะแนน ดังนี้

ตารางที่ 2 ตารางเกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการพูด

ประเด็น การประเมิน	ความหมายเกณฑ์การให้คะแนน					น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	5	4	3	2	1		
1. ความถูกต้อง (10 คะแนน)							
ความถูกต้อง (Accuracy)	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการ ออกเสียง เน้นหนักใน คำ/ ประโยค อย่าง สมบูรณ์ สื่อสารได้ ถูกต้อง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการ ออกเสียงมี เสียง เน้นหนักใน คำ/ ประโยค เป็นส่วน ใหญ่สื่อสาร ได้	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ ขาดการ ออกเสียง เน้นหนัก สื่อสารได้	ออกเสียง คำ/ ประโยคผิด หลักการ ออกเสียงทำ ให้ สื่อสาร ได้บ้าง	ออกเสียง คำ/ ประโยคผิด หลักการ ออกเสียงทำ ให้สื่อสาร ไม่ได้เลย	2	10
2. ความคล่องแคล่ว (10 คะแนน)							
ความ คล่องแคล่ว (Fluency)	พูดต่อเนื่อง ไม่ ติดขัดพูด ชัดเจนทำให้ สื่อสารได้	พูด ตะกุกตะกัก บ้างแต่ยัง สื่อสารได้	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็น ช่วงๆ ทำให้ สื่อสารได้ ไม่ชัดเจน	พูดได้บางคำ แต่ เป็น จำนวนคำที่ ทำให้สื่อ ความหมาย ได้บ้าง	พูดได้น้อย มากทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้เลย	2	10
3. ลักษณะท่าทางประกอบการพูด (10 คะแนน)							
การแสดง ท่าทาง (Gesture)	แสดงท่าทาง และพูดด้วย น้ำเสียงได้ เหมาะสมกับ บทสนทนา และมีท่าทาง	แสดง ท่าทางและ พูดได้ ถูกต้อง เหมาะสม กับบท	แสดง ท่าทางและ พูดด้วย น้ำเสียงได้ เหมาะสม กับบท	แสดงท่าทาง และพูดด้วย น้ำเสียงที่ไม่ เหมาะสม หรือพูดได้ น้อยมาก	แสดงท่าทาง และพูดได้ น้อยมาก หรือ พูด ไม่ได้เลย	1	5

ประเด็น การประเมิน	ความหมายเกณฑ์การให้คะแนน					น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	5	4	3	2	1		
	ประกอบ อย่างเป็น ธรรมชาติ	สนทนาแต่มี ท่าทาง ประกอบแต่ ไม่เป็น ธรรมชาติ	สนทนาได้ บ้างแต่ไม่มี ท่าทาง ประกอบที่ เป็น ธรรมชาติ				
น้ำเสียง ประกอบการ พูด (Feeling)	พูดด้วย น้ำเสียงที่ เหมาะสมกับ บทสนทนา อย่างเป็น ธรรมชาติ	พูดได้ ถูกต้อง เหมาะสม กับบท สนทนาแต่ ไม่เป็น ธรรมชาติ	พูดด้วย น้ำเสียงได้ เหมาะสม กับบท สนทนาได้ บ้าง	พูดด้วย น้ำเสียงที่ไม่ เหมาะสม หรือพูดได้ น้อยมาก	พูดได้น้อย มากหรือ พูด ไม่ได้เลย	1	5
						รวม	30

3. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยมีบทบาทที่สมมติขึ้น จากสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงที่นักเรียนต้องเผชิญเมื่อออกไปใช้ชีวิตประจำวัน มาไว้ในห้องเรียนโดยให้นักเรียนสวมบทบาทนั้น และแสดงพฤติกรรมไปตามความรู้สึก อารมณ์ และทัศนคติที่มีต่อบทบาท จะสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้และสร้างบรรยากาศที่ดีในการจัดการเรียนการสอนภายในห้องเรียน

3.1 ความหมายของกิจกรรมบทบาทสมมติ

กิจกรรมบทบาทสมมติ คือกระบวนการที่ครูใช้ในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้นักเรียนสวมบทบาทในสถานการณ์ซึ่งมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง แสดงออกมาตามความรู้สึกนึกคิดของตนเอง และแสดงออกของผู้แสดงทั้งทางด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรม ที่สังเกตมาเป็นข้อมูลในการอภิปราย เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550) ได้กล่าวว่า กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ เป็นวิธีสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้การเรียนรู้มีความหมายสำหรับนักเรียน เพราะข้อมูลมาจากนักเรียนโดยตรง ไม่ต้องใช้กระบวนการคิดที่ซับซ้อนทำให้บทเรียน

สนุกสนาน มีชีวิตชีวาเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในทุกระดับ ช่วยเสริมประสบการณ์ในการเรียนของนักเรียน

Richards J.C (1995) ได้นิยามการแสดงบทบาทสมมติว่า เป็นกิจกรรมในห้องเรียนที่เหมือนละครซึ่งนักเรียนใช้บทบาทของผู้เข้าร่วมแสดงที่แตกต่างกันในสถานการณ์ และแสดงสิ่งที่มีมักจะเกิดขึ้นในสถานการณ์นั้น เช่น การฝึกการแสดงคำขอโทษเป็นภาษาต่างประเทศ นักเรียนอาจสวมบทบาทในสถานการณ์ที่ลูกค้าในร้านค้าส่งคืนสินค้ากับพนักงานขาย

Doff A. (1988) ระบุว่าในการเล่นบทบาทสมมติ นักเรียนจินตนาการถึงบทบาท เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ช่วยร้านค้า สถานการณ์ การซื้ออาหาร การจัดปาร์ตี้ การแสดงบทบาทสมมติควรเป็นแบบพูดสดในทันที นักเรียนตัดสินใจว่าจะพูดอะไร ในสถานการณ์และบทบาท และการแสดงออกที่เป็นประโยชน์

Tompkins (1998) นิยามการแสดงบทบาทสมมติว่าเป็นหนึ่งในเทคนิคการสอนในห้องเรียนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างมากในกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังนั้นนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ควรได้รับการฝึกภาษาในบริบทที่คล้ายกับสถานการณ์ในชีวิตจริง เพื่อลดความเครียดและความเขินอายในการใช้ภาษา

Kenneth O. Gangel. (2008) ระบุว่า การแสดงบทบาทสมมติสามารถกำหนดได้ว่าเป็นประเภทของพฤติกรรมของนักเรียนในบริบทใดบริบทหนึ่งขณะอยู่ในชั้นเรียน สามารถอธิบายสถานการณ์สั้นๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถระบุบทบาทในกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติและสามารถแสดงเป็นบทบาทของนักเรียนเองได้เหมาะสมกับบริบทและสถานการณ์

Ladousse G.P. (1987) กล่าวว่า การสวมบทบาทสมมติในห้องเรียนช่วยเพิ่มความหลากหลายในการจัดการเรียนการสอน มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษและความสนุกสนานมากมาย สามารถเป็นส่วนสำคัญของกิจกรรมในชั้นเรียน โดยที่ครูผู้สอนต้องเชื่อมั่นในการจัดกิจกรรมให้สำเร็จ และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อนักเรียน

Rao (2012) กล่าวว่า การสวมบทบาทเป็นการสอนที่ใช้ในบริบทและเนื้อหาที่หลากหลาย โดยพื้นฐานแล้ว มันคือการฝึกให้นักเรียนแสดงบทบาทเฉพาะหรือเป็นบทบาทที่นักเรียนไม่คุ้นเคยและแสดงในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อจุดประสงค์ในการเรียนรู้และทำความเข้าใจเนื้อหาที่เข้าใจได้ยาก

นอกจากนี้ Agboola Sogunro (2004) กล่าวว่า แนวทางสำหรับการแสดงบทบาทสมติ มักจะถูกจำลองตามเกณฑ์ที่เป็นจริง เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าถึงสถานการณ์จริงได้มากที่สุด

Juliette Pavey & Danny Donoghue (2003) อธิบายว่า เพื่อให้ให้นักเรียนนำความรู้ของตนไปใช้แก้ปัญหาที่กำหนดขึ้นเพื่อสะท้อนปัญหาและมุมมองของผู้อื่น เพื่อแสดงให้เห็นความเกี่ยวข้องของแนวคิดเชิงทฤษฎีที่สอดคล้องกับบริบทของโลกความเป็นจริง และเพื่อแสดงความซับซ้อนของการตัดสินใจในแต่ละเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในบทบาทการแสดง

Joyce (2003) เชื่อว่าการแสดงบทบาทสมมติมีส่วนในการพัฒนามนุษย์และการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้จำลองเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นได้ในสังคม โดยอาจจะเป็นเหตุการณ์ที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้า

กล่าวโดยสรุป กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับฝึกการพูดภาษาอังกฤษที่กำหนดในแต่ละสถานการณ์ ให้นักเรียนได้มีโอกาสทำงานเป็นกลุ่ม มีบทบาทและพูดตามสถานการณ์ เช่น สอบถามเส้นทางนักท่องเที่ยว แจ้งความเรื่องกระเป๋าเงินหาย การจองโต๊ะ การสั่งอาหาร โดยมีขั้นตอนการสอนที่เหมาะสมกับสถานการณ์และนักเรียน

3.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยพัฒนาทักษะทางสังคม การมีปฏิสัมพันธ์ และพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนด้วยโดยกิจกรรมบทบาทสมมติ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ 6 ขั้น ตามแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2550) ได้แก่ 1. การเตรียมการ โดยผู้สอนกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะให้ชัดเจน 2. การเริ่มบทเรียน โดยผู้สอนกระตุ้นความสนใจของนักเรียน 3. การเลือกผู้แสดง ผู้สอนพิจารณาเลือกตัวนักแสดง และให้ผู้แสดงเตรียมการแสดง 4. การเตรียม ผู้สังเกตการณ์ ผู้สอนเตรียมผู้ชม และทำความเข้าใจกับผู้ชม 5. การแสดง ให้นักเรียนที่ได้รับบทบาทสมมติ แสดงหน้าชั้นเรียน 6. การวิเคราะห์หรืออภิปรายผลการแสดง สรุปหลังการแสดง และ เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ก่อนที่ครูผู้สอนจะนำกิจกรรมบทบาทสมมติมาใช้กับนักเรียน ครูผู้สอนจำเป็นต้องทำความเข้าใจถึงรูปแบบและประเภทของบทบาทสมมติ มีนักภาษาศาสตร์ได้กล่าวถึงบทบาทสมมติไว้ ดังนี้ Littlewood W. (1981) แบ่งประเภทของบทบาทสมมติออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. บทบาทสมมติที่ควบคุมผ่านบทสนทนา
2. บทบาทสมมติที่ควบคุมผ่านบทสนทนาและให้ข้อมูลบางส่วน
3. บทบาทสมมติที่ควบคุมผ่านสถานการณ์และเป้าหมายที่กำหนดไว้
4. บทบาทสมมติในรูปแบบของการโต้วาทีและการอภิปราย

About H. Cherif (1995) อธิบายการออกแบบกิจกรรมบทบาทสมมติว่า ผู้สอนควรตัดสินใจว่า นักเรียนคนไหนมีความพร้อมในการแสดงแต่ละบทบาท ขั้นตอนต่อไปนี้จะช่วยผู้สอนในการออกแบบบทบาทสมมติที่มีประสิทธิภาพขึ้น

ขั้นตอนที่ 1 เลือกหัวข้อที่ทันสมัยมีความสำคัญโดยเฉพาะมีพื้นฐานมาจากประสบการณ์ชีวิตจริงหรือใกล้เคียงกับบริบทของนักเรียน ใช้สถานที่ ภาพ สิ่งของที่มีความเกี่ยวข้องกับนักเรียน

ขั้นตอนที่ 2 ออกแบบการแสดงบทบาทสมมติเพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดและมีความน่าสนใจที่มากพอ เพื่อโน้มน้าวความสนใจของนักเรียนในการร่วมกิจกรรม

ขั้นตอนที่ 3 ออกแบบบทบาทสมมติในลักษณะที่ช่วยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าวางแผน และทำงานร่วมกันในกลุ่มเพื่อให้การแสดงบทบาทสมมติประสบความสำเร็จ

ขั้นตอนที่ 4 จัดเตรียมใบงาน ใบความรู้ และอธิบายวัตถุประสงค์ของการแสดงบทบาทสมมติและความรับผิดชอบให้การทำงานกลุ่มให้กับนักเรียน

ขั้นตอนที่ 5 ส่งเสริมให้นักเรียนใช้อุปกรณ์ในการประกอบการแสดงที่หลากหลาย รวมถึงใช้ของจริงที่สามารถนำมาได้ เช่น นิตยสาร วารสาร หนังสือ และหนังสือพิมพ์

ขั้นตอนที่ 6 การสร้างสภาพแวดล้อมที่มีความเหมาะสมกับการแสดงบทบาทสมมติในแต่ละหัวข้อเรื่องที่นักเรียนต้องนำเสนอ

ขั้นตอนที่ 7 ออกแบบคำถามการประเมินสำหรับหลังจากจบแสดงบทบาทสมมติ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวิจารณ์และการวิเคราะห์การแสดงของตนเองและเพื่อนร่วมชั้น

Kusnierek (2015) ได้แบ่งกิจกรรมออกเป็น 3 ขั้นตอน ประกอบไปด้วย

1. การมีส่วนร่วม (Engage Stage) ผู้สอนจะอธิบายและชักจูงให้นักเรียนอยากมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เช่น เล่าเรื่อง หากภาพประกอบ หรืออาจจะเปิดวิดีโอทัศน์ เพื่อดึงความสนใจ

2. การเรียนรู้ (Study Stage) นักเรียนจำเป็นต้องศึกษาภาษาใหม่ อาจเป็นไวยากรณ์หรือแบบฝึกหัดคำศัพท์ เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้และฝึกใช้ภาษาในบทเรียนใหม่อย่างมั่นใจจะส่งผลให้นักเรียนพูดได้อย่างอิสระ

3. การนำไปใช้ (Activate Stage) นักเรียนได้นำเสนอภาษาใหม่โดยผ่านการฝึกฝน และสามารถพูด สนทนา สื่อสารผ่านภาษาที่ฝึกฝนมาอย่างเป็นธรรมชาติ

นอกจากนี้ นักภาษาศาสตร์หลายท่านได้แนะนำขั้นตอนการทำกิจกรรมบทบาทสมมติซึ่งกิจกรรมนี้ แบ่งออกได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมการ ขั้นแสดง และขั้นหลังการแสดง

1. ขั้นเตรียมการ คือ ให้นักเรียนได้เตรียมบท ทำความเข้าใจกับบท ช่วงเวลานี้ นักเรียนจะได้มีโอกาส ทำงานเป็นกลุ่ม และมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนอย่างอิสระ เช่น การศึกษาคำศัพท์ที่ยากๆ ก่อนกิจกรรม เพื่อสร้างความมั่นใจก่อนแสดง

2. ขั้นแสดง นักเรียนพยายามที่จะแสดงบทบาทที่ตัวเองได้รับ ขั้นตอนนี้ผู้สอนจะได้ทราบว่านักเรียน มีความเตรียมพร้อม มีความสามารถทางภาษา และเข้าใจบทบาทของตนเองมากน้อยเพียงใด

3. ขั้นหลังการแสดง นักเรียนจะได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ซึ่งข้อคิดเห็นเหล่านี้ยังเป็นประโยชน์กับผู้สอนในการเตรียมกิจกรรมครั้งต่อไป นอกจากนี้แล้วนักเรียนต้องให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียนเพื่อเป็นแนวทางที่ถูกต้องในการทำกิจกรรมครั้งต่อไปด้วย

Maria A. Kodotchigova (2002) นักวิชาการแนะนำขั้นตอนต่างๆ ในการใช้บทบาทสมมติในการสอนจากหลักฐานเชิงประจักษ์ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เลือกสถานการณ์สำหรับจัดกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อให้ดึงดูดความสนใจแก่นักเรียน

ขั้นตอนที่ 2 ออกแบบกิจกรรมบทบาทสมมติ หลังจากเลือกบริบทสำหรับการแสดงบทบาทสมมติแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการคิดหาวิธีพัฒนาสถานการณ์นี้ ระดับความสามารถทางภาษาของนักเรียนควรนำมาพิจารณาด้วย

ขั้นตอนที่ 3 ระดับภาษาเมื่อคุณเลือกการแสดงบทบาทสมมติที่เหมาะสมแล้ว ให้คาดเดาภาษาที่จำเป็นสำหรับการแสดง ในระดับเริ่มต้น ภาษาที่ต้องการนั้นแทบจะคาดเดาได้ทั้งหมด

ขั้นตอนที่ 4 เตรียมข้อมูลที่เป็นเรื่องจริง ขั้นตอนนี้หมายถึงการให้ข้อมูลที่เป็นรูปธรรมและคำอธิบายบทบาทที่ชัดเจนแก่นักเรียน เพื่อสามารถแสดงบทบาทของตนได้อย่างมั่นใจ

ขั้นตอนที่ 5 มอบหมายกิจกรรมบทบาทสมมติ ในระดับเริ่มต้น ผู้สอนสามารถรับบทบาทใดบทบาทหนึ่งและแสดงเป็นแบบอย่าง เช่น นักเรียนมีการแสดงบทบาทสมมติสำหรับงานบ้าน เริ่มจากรียนรู้คำศัพท์และสำนวนที่มีประโยชน์ คิดประโยคที่สามารถพูดได้ จากนั้นจึงแสดงบทบาทสมมติในชั้นเรียนถัดไป

ขั้นตอนที่ 6 ติดตามผล หมายถึง การถามความคิดเห็นของนักเรียนทุกคนเกี่ยวกับการแสดงบทบาทสมมติ

Chesler (1966) กล่าวถึงขั้นตอนการสอนกิจกรรมบทบาทสมมติไว้ ดังนี้ 1) การเตรียมการและการสอนในระยะแรก ประกอบด้วย การเลือกปัญหา/บทแสดง การนำเข้าสู่บทเรียนและ

คำแนะนำสำหรับผู้แสดงและผู้ชม โดยนักเรียนจะเป็นผู้เลือกบทในการแสดง หลังจากเลือกปัญหา/สถานการณ์แล้ว ผู้สอนนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียนและให้ฝึกการอ่านออกเสียง การเข้าใจเนื้อหา ผู้สอนอธิบายสถานการณ์อย่างชัดเจน เพื่อให้นักเรียนเข้าใจวัตถุประสงค์ในการแสดงบทบาทสมมติสำหรับทั้งชั้นเรียนเรียน ผู้สอนบรรยายสรุปรายละเอียดบทบาทที่แน่นอนของนักเรียนแต่ละคน ขั้นตอนสุดท้ายคือการกำหนดบทบาทผู้ฟัง นักศึกษาที่ไม่ได้ทำการแสดงสามารถสังเกตและประเมินผลเพื่อนร่วมชั้นได้

2) การแสดงบทบาทสมมติและการอภิปราย ประกอบด้วย บทบาทที่นักเรียนแสดงเองและการอภิปรายการตีความหลังจากการแสดง กำหนดเวลาให้นักเรียนได้มีโอกาสในการฝึกฝนอย่างเต็มที่สำหรับการแสดง เพื่อให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงเหตุการณ์จากบทแสดงกับความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน นักเรียนสามารถแยกตนเองออกจากบทบาทที่แสดงอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจบทบาทที่ได้รับโดยไม่เกี่ยวกับการกระทำส่วนบุคคลของนักแสดง การอภิปรายหลังแสดงเพื่อให้ผู้แสดงบทบาทหรือผู้ฟังมีส่วนในการวิเคราะห์บทละคร โดยข้อดี คือนักเรียนจะมีโอกาสได้เชื่อมโยงกับสถานการณ์จริง เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการคิดและแก้ปัญหาได้

3) การประเมินผล ผู้สอนและนักเรียนทบทวนการแสดงของแต่ละกลุ่มและข้อปรับปรุงจากการแสดงบทบาทสมมติ โดยที่ผู้สอนและนักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็น เพื่อเป็นข้อเสนอแนะในการพัฒนาและแสดงบทบาทสมมติในครั้งต่อไป

ศศิธร อินทร์ถาวร (2554) ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน คือ การที่นักเรียนได้รับบทบาทซึ่งประกอบไปด้วยลักษณะนิสัย การโน้มน้ามนำ และประสบการณ์เดิมหรือปราบการณ์ใหม่ที่แตกต่างจากเดิม โดยที่นักเรียนต้องแสดงตามบทบาทที่ได้รับตามกระบวน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ	การทักทาย/แนะนำ
ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอ	เรียนรู้จากสถานการณ์ที่ได้รับ
ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก	ฝึกการพูดจากบทบาทที่ได้รับร่วมกับคู่ของนักเรียน
ขั้นที่ 4 ขั้นผลิต	แสดงบทบาทสมมติ
ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป	วัดและประเมินผล แสดงความคิดเห็นกับนักเรียน

กล่าวโดยสรุป ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย ขั้นนำ ขั้นนำเสนอ ขั้นฝึก ขั้นนำไปใช้ และขั้นสรุป ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ **ขั้นนำ** เป็นการทบทวนความรู้เดิมและเชื่อมโยงความรู้ใหม่ที่นักเรียนจะได้เรียนเกี่ยวกับบทเรียนนั้น ๆ รวมถึงการเตรียมการเลือกสถานการณ์บทบาทสมมติ **ขั้นนำเสนอ** นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ประโยค

และโครงสร้างเกี่ยวกับบทเรียนนั้น ๆ ให้นักเรียนได้มีโอกาสทำความเข้าใจกับบทบาทการแสดงที่นักเรียนได้รับ **ขั้นฝึก** นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการฝึกใช้คำศัพท์ การฝึกใช้ประโยค การฝึกใช้สำนวนในบทเรียนนั้น รวมถึงการฝึกพูดสนทนาอย่างเป็นธรรมชาติ **ขั้นนำไปใช้** นักเรียนสามารถต่อยอดความรู้โดยการคิดเอง ปฏิบัติเองโดยผ่านทางแสดงบทบาทสมมติ รับประทานอาหารต่าง ๆ ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ **ขั้นสรุป** นักเรียนสรุปเนื้อหาในบทเรียนนั้นด้วยความเข้าใจของนักเรียนจากการที่นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติ

3.3 ประโยชน์ของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสร้างโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกการพูดภาษาอังกฤษจากสถานการณ์ที่ได้รับ โดยเริ่มจากการอธิบายบทบาท สถานการณ์ให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคย และฝึกการพูดภาษาอังกฤษตามบทบาทที่ได้รับ ตามที่นักวิชาการทางภาษาศาสตร์หลายๆท่าน ดังนี้

Bonwell (1991) กล่าวว่า กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติเปิดโอกาสให้นักเรียนสวมบทบาทเป็นบุคคลหรือแสดงสถานการณ์ที่กำหนดให้ บทบาทเหล่านี้สามารถทำได้โดยนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม ซึ่งสามารถแสดงสถานการณ์ที่ซับซ้อนมากขึ้น การแสดงบทบาทสมมติสามารถดึงดูดนักเรียนในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงหรือสถานการณ์ที่อาจมีความกังวล ความเครียด ไม่คุ้นเคย มีความซับซ้อนหรือขัดแย้ง ซึ่งต้องการให้นักเรียนสำรวจความรู้สึกส่วนตัวและผู้อื่นในสถานการณ์ที่สวมบทบาท

การสวมบทบาทสามารถใช้ในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อ 1. สร้างแรงจูงใจและมีส่วนร่วมกับนักเรียน 2. ปรับปรุงกลยุทธ์การสอนในปัจจุบัน 3. จัดเตรียมสถานการณ์จริงเพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ 4. เรียนรู้ทักษะที่ใช้ในสถานการณ์จริง เช่น การเจรจา การโต้ว่าที่ การทำงานเป็นทีมก่อให้เกิดความร่วมมือ การโน้มน้าวใจ 5. ให้โอกาสในการสังเกตอย่างมีวิจารณญาณของเพื่อนร่วมทีม

Siti Nurbaya (2015) กล่าวว่า นักเรียนสามารถฝึกแสดงบทบาทสมมติได้ในกลุ่มที่แต่ละคนได้รับมอบหมายให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยการทำเช่นนั้นนักเรียนจะถูกคาดหวังให้เล่นบทบาทอย่างสมจริงเพื่อให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการพูดได้ ผู้สอนควรจูงใจให้นักเรียนฝึกฝนการพูดอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ นักเรียนสามารถเรียนรู้การใช้ภาษาเป้าหมายได้อย่างสมจริงมากขึ้นและได้ตระหนักถึงประโยชน์ของภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของตนเอง

นอกจากนี้ Tompkins P.K. (1998) กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมติ/การจำลอง คือ วิธีการที่มีประโยชน์มากสำหรับการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดและความคิดสร้างสรรค์ให้แก่นักเรียน ให้มีโอกาพัฒนาฝึกฝนภาษาอังกฤษ สามารถสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นในสถานการณ์จริงรอบๆตัว

สอดคล้องกับ Kowalska (1991) เชื่อว่าการแสดงบทบาทสมมติสามารถพัฒนาความคล่องแคล่วในการพูดภาษาอังกฤษ ทำให้เข้าใจหน้าที่ของภาษา เช่น การกล่าวคำขอโทษ ทักทาย หรือการกล่าวคำชมเชย อีกทั้งเป็นกิจกรรมที่ได้ผลกว่ากิจกรรมอื่นๆ เพราะเป็นการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ในการฝึกใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ในสถานการณ์ที่หลากหลาย ใช้ภาษาในการสร้างสัมพันธภาพและเป็นการเตรียมนักเรียนเพื่อการสื่อสารในโลกแห่งความเป็นจริง ซึ่งห้องเรียนถือเป็นสถานที่จำลองเพื่อฝึกซ้อมการใช้ภาษาเพื่อใช้ในการทำงานและใช้ในชีวิตจริง

กล่าวโดยสรุปได้ว่า สามารถใช้บทบาทสมมติในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสร้างสถานการณ์จริงเพื่อช่วยให้นักเรียนเรียนรู้และพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้คล่องแคล่วอย่างเป็นธรรมชาติ การแสดงบทบาทสมมติเป็นเทคนิคหนึ่งที่สามารถพัฒนาได้ความสามารถของนักเรียนในภาษาเป้าหมายหรือภาษาที่สอง ส่งเสริมให้นักเรียนพูดหรือโต้ตอบกับผู้อื่นในห้องเรียน เพิ่มแรงจูงใจและทำให้กระบวนการเรียนรู้ที่สนุกสนานยิ่งขึ้น

4. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการละคร

กิจกรรมการละครช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น การยอมรับให้เกียรติและเพิ่มความตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลให้กับนักเรียนเพราะนักเรียนได้ใช้จินตนาการตามบทบาทที่ตนได้รับ นักเรียนต้องใช้ทั้งการเคลื่อนไหวร่างกายการแสดงท่าทางสีหน้า น้ำเสียง อารมณ์ ที่ทำให้นักเรียนได้ฝึกในทักษะต่างๆ ไปพร้อมๆ กัน ที่สำคัญคือการฝึกยอมรับและ ให้เกียรติผู้อื่น

4.1 ความหมายของการสอนโดยใช้กิจกรรมการละคร

Taneva S. Stanimira (2019) กล่าวว่า กิจกรรมการละครพัฒนาความสามารถในการคิดของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นักเรียนที่มีโอกาสในการลงมือปฏิบัติในการทักษะการคิดที่หลากหลาย เช่น การชี้แจง,การชักนำ,การคาดคะเน, การวิเคราะห์, การยอมรับ, การจัดลำดับ และการตัดสินใจ กิจกรรมการละครยังส่งเสริมทักษะของการมีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม เนื่องจากนักเรียนต้องทำงานเป็นกลุ่มเพื่อพูดคุย เจรจา และหาข้อสรุป กิจกรรมละครไม่ได้หมายถึงแค่โรงละครเท่านั้น โรงละครมุ่งเน้นไปที่การแสดงต่อหน้าผู้ชมในขณะที่กิจกรรมการละครเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมได้จินตนาการตัวเองหรือบุคคลอื่นในสถานการณ์สมมติ การดำเนินกิจกรรมละครเป็นเทคนิคที่ต้องอาศัย

ความชำนาญในการสอนภาษาอังกฤษ ผู้สอนควรตระหนักถึงวิธีการและเทคนิคที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการสอน

McCaslin (1990) กล่าวว่ากิจกรรมการละครทางการศึกษาจะต้องทำให้นักเรียนได้พัฒนา ด้านทักษะพื้นฐานในเรื่องของการอ่านการเขียนโดยเฉพาะด้านศิลปะและด้านทักษะทางสังคม พัฒนา ร่างกายจิตใจ ฝึกการคิดสร้างสรรค์เข้าใจเรื่องการสื่อสารความงามของการแสดงการเคลื่อนไหว และการสื่อสารต่อผู้อื่นในแบบต่างๆ ซึ่งกิจกรรมการละครมีประโยชน์ต่อการศึกษามากเพราะจะช่วยให้ นักเรียนได้พัฒนาในด้านสังคม อารมณ์ และสติปัญญาไปพร้อมๆ กัน

นิตยา ประพฤติกิจ (2526) กล่าวว่า การใช้กิจกรรมการแสดงละครในการสอนภาษาในชื่อ ต่างๆ เช่น กิจกรรมการเล่นละครเชิงสร้างสรรค์ เทคนิคการแสดงละคร ลักษณะย่อยของกิจกรรม ละคร คือ การบูรณาการที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมโดยใช้การเล่นละครใบ้ การสวมบทบาท การเดิน สด การจำลอง เกมภาษา การเล่าเรื่อง การแสดงละคร

อีกทั้ง Alan Maley (2005) กำหนดกิจกรรมละครที่ให้โอกาสสำหรับนักเรียนได้ใช้ลักษณะ นิสัยส่วนตัวในการพูด สามารถแสดงบทบาทผ่านท่าทาง การแสดงออกทางสีหน้า จินตนาการ ความ ทรงจำ และประสบการณ์ในอดีตเพื่อทำหน้าที่ตามบทบาทที่ได้รับมอบหมาย

Davies (1990) กล่าวถึงกิจกรรมการแสดงละคร ถ้าผู้สอนรู้วิธีใช้อย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วย เสริมสร้างพัฒนาทักษะในการสื่อสารแม้ว่าการแสดงละครเป็นเพียงการแสดงบทบาทสมมติ เช่นเดียวกับ Sengul (2016) กล่าวว่า ละครสร้างสรรค์เป็น กิจกรรมกลุ่มในการถ่ายทอด เหตุการณ์ ความคิด และบางครั้งแนวคิดนามธรรมหรือพฤติกรรมในกระบวนการที่ฝึกซ้อมผ่านการสังเกต ประสบการณ์ อารมณ์ และดำเนินชีวิตโดยการจัดเรียงรูปแบบเดิมของกระบวนการโดยใช้การแสดง ละครและเทคนิคการแสดงละคร เช่น การแสดงต้นสดและการแสดงบทบาทสมมติ

กล่าวโดยสรุป กิจกรรมละครสามารถกำหนดเป็นการแสดงชั่วคราว ไม่จำเป็นต้องมีการจัด แสดงบนเวที แต่เน้นกระบวนการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้คนในบริบททางสังคมและการสื่อสารที่มี ประสิทธิภาพในสถานการณ์ทางสังคมรวมถึงการสื่อสารในรูปแบบอื่นๆ ที่นอกเหนือไปจาก ความสามารถทางภาษาและรวมถึงการใช้ท่าทาง ท่าทางของร่างกาย น้ำเสียง และลักษณะเฉพาะอื่นๆ

4.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมละคร

จากการศึกษาขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมละครจากนักภาษาศาสตร์และงานวิจัย พบว่านักภาษาศาสตร์ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมละคร ไว้ดังนี้

Ruth Beall Heinig (1981) ได้เสนอการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการละคร คือ

1. จุดประสงค์คือสิ่งที่นักเรียนต้องทำได้ในบทเรียนการละครหนึ่งๆ
2. ชั้นเตรียมและเครื่องมือ คือสื่อการละครที่นักเรียนต้องใช้ เช่น เนื้อเรื่อง เสื้อผ้า ป้ายชื่อตัวแสดงที่ใช้ครอบศีรษะ
3. กิจกรรมดึงความสนใจ อาจเป็นการนำเข้าสู่การละครด้วยวิดีโอ เรื่องเล่า เสื้อผ้า รูปตัวละคร และทำใบ้ต่างๆ ให้นักเรียนเดาเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น
4. กิจกรรมละครใบ้ครูแบ่งนักเรียนทั้งชั้นเป็น 2 กลุ่มและให้แต่ละกลุ่มผลัดกันแสดงละครใบ้ที่เกี่ยวข้องกับการละครนั้นๆ เพื่อให้อีกกลุ่มเดาว่าเกิดเหตุการณ์ใดขึ้นบ้าง
5. คำถามชวนคิด เป็นคำถามที่ใช้ถามเพื่อฝึกให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ถึงการละครเรื่องนั้นๆ ว่ามีประโยชน์หรือข้อดีอย่างไร
6. เนื้อเรื่องการละคร นักเรียนทั้งชั้นแบ่งบทบาทการแสดงละครตามลำดับเนื้อเรื่องเช่น นักเรียน 2 คนแสดงเป็นนกบินนักเรียน 3 คนแสดงเป็นต้นไม้ นักเรียนแสดงเป็นเสียงลมพายุ เป็นต้น
7. การประเมินและสะท้อนผล อาจเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์ความเหมือนต่างของบทละครเรื่องต่างๆ ใจความสำคัญของเรื่องและข้อคิดที่ได้จากเรื่อง
8. กิจกรรมเสริม เป็นกิจกรรมที่เพิ่มมาจากบทละครเพื่อทำให้นักเรียนได้ฝึก การต่อยอดบทละครที่ตนเองแสดงอยู่ นอกจากนี้ Scrivener (2005) กล่าวถึง 6 กิจกรรมละครประเภทที่ใช้กันทั่วไปในชั้นเรียนสอนภาษาอังกฤษว่า “ใช้สถานการณ์ภายนอกห้องเรียน จะทำให้เกิดการฝึกปฏิบัติที่เป็นประโยชน์มากมาย นอกเหนือจากข้อจำกัดของวัฒนธรรมในด้านพฤติกรรมและมีอิสระทางภาษามากขึ้น” อธิบายกิจกรรมละครที่ได้รับความนิยมมาก ดังนี้

Role-play (บทบาทสมมติ) – นักเรียนแสดงฉากเล็กๆ โดยใช้ความคิดของตนเองหรือจากความคิดและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทบาทที่ได้รับ

Simulation (การจำลอง) - การแสดงบทบาทสมมติในวงกว้าง ความตั้งใจคือการสร้างสภาพแวดล้อมภายนอกที่สมบูรณ์และซับซ้อนมากขึ้น เช่น บริษัท ธุรกิจ สตูดิโอโทรทัศน์

Drama games (เกมละคร) - เกมละครสั้นๆที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวและจินตนาการ

Guided improvisation (การแสดงต้นสดแบบมีบทละคร) คิดเนื้อหาในการแสดงด้วยตนเองในแต่ละฉากและนักเรียนเข้าร่วมทีละคนในตัวละคร

Acting play scripts (การแสดงตามบทละคร) - การเขียนสั้นๆหรือฉากที่นักเรียนทำด้วยตนเอง

Prepared improvised drama (เตรียมละครต้นสด) - นักเรียนในกลุ่มเล็กๆ ประดิษฐ์และซ้อมฉากสั้นๆ หรือเรื่องราวที่นักเรียนแสดงจากบทบาทของผู้อื่น

ขั้นตอนการสอนโดยใช้กิจกรรมการละคร ประกอบไปด้วย

ขั้นนำ (Lead in) ในขั้นนี้ผู้สอนจะตั้งคำถามหรือซักถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะสอน

ขั้นนำเสนอเนื้อหา (The Presentation Stage) ผู้สอนเสนอรูปแบบทางภาษาจากเนื้อหาที่วิเคราะห์จากจุดประสงค์รายวิชาภาษาอังกฤษ หรือให้นักเรียนอ่านบทสนทนาอย่างเงียบๆ หรือผู้สอนอ่านให้ฟัง

ขั้นการฝึก (The Practice Stage) นักเรียนฝึกการใช้คำศัพท์ โครงสร้างในแบบฝึกหัด ที่มีความหมาย เช่น ทำแบบฝึกหัดจับคู่คำศัพท์ ทำแบบฝึกหัดการหาข้อมูลที่ขาดหายไป

ขั้นการฝึกเพิ่มเติม (Further Practice Stage) นักเรียนฝึกภาษาในบริบทที่มีสถานการณ์ใหม่ หรือแตกต่างจากเดิม เติมข้อมูลที่ขาดหายไปได้ถูกต้อง ฝึกพูดบทสนทนา

ขั้นการฝึกอิสระ (Free Stage) ผู้สอนสร้างสถานการณ์ที่มีการใช้ตามที่เราเรียนมา โดยนักเรียนจัดการแสดงเป็นขั้นตอน มีการเขียนบท (Script) โดยแบ่งเป็นกลุ่มๆ นักเรียนแต่ละคนสวมบทบาทต่างๆในการแสดงละคร

จากแนวคิดของนักวิชาการหลายท่านที่ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมละคร มีขั้นตอนการสอนโดยสรุป ดังนี้ ขั้นนำ (lead in) ขั้นเสนอเนื้อหา (the presentation stage) ขั้นการฝึก (the practice stage) ขั้นการฝึกเพิ่มเติม (further practice stage) และขั้นฝึก

อิสระ (free stage) โดยผู้สอนต้องเตรียมบทละครที่มีความหลากหลายแตกต่างกันเพื่อพัฒนา
นักเรียนในด้านการพูดภาษาอังกฤษอย่างเป็นธรรมชาติ

4.3 ประโยชน์ของการสอนโดยใช้กิจกรรมละคร

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมละครเป็นเครื่องมือในการสอนภาษาอังกฤษ
โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนกระบวนการพูดและการใช้ภาษาอังกฤษ รวมถึงการแสดง
ความต้องการโดยใช้ภาษาท่าทาง การเคลื่อนไหว การแสดงออกที่เหมาะสมกับอารมณ์และความรู้สึก
ของนักเรียนในการแสดงละคร

นอกจากนี้ Fleming M. (2006) กล่าวว่า กิจกรรมละครซึ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ เพราะ
หากไม่ได้รับความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมของนักเรียนจะไม่สามารถแสดงละครออกมาได้
นอกจากนี้ยังสร้างความต้องการต่อการเรียนรู้ภาษาเชิงสร้างสรรค์แก่นักเรียนโดยผ่านการฝึกฝนในการ
แสดงของนักเรียนที่ได้รับคำแนะนำจากผู้สอนอย่างเป็นธรรมชาติ

ดังที่ Julia Kuzmenkova (2014) ให้ข้อสังเกตว่า กิจกรรมละครเป็นการสอนแบบเน้น
กระบวนการที่นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองในระหว่างฝึกซ้อมมากกว่าผลผลิตหรือชิ้นงานจากการ
จัดการเรียนการสอน โดยทั่วไปในการสอนโดยใช้กิจกรรมละคร นักเรียนจะได้รับประสบการณ์ในการ
สื่อสารผ่านการปฏิบัติฝึกซ้อมระหว่างการเตรียมละครโดยทำงานเป็นคู่และเป็นกลุ่ม สามารถใช้
ภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติและมีความหมายมากขึ้น เมื่อแสดงละครในห้องเรียน เป้าหมายใน
กระบวนการของการฝึกภาษาคือการพัฒนาเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว นักเรียนได้รับการสนับสนุน
ให้พูดโดยไม่ต้องกังวลกับรูปประโยคและความถูกต้อง เพราะการยึดติดกับประโยคและรูปแบบจะทำให้
ให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องและเป็นธรรมชาติ

Preston (2016) กล่าวว่า นักเรียนเรียนรู้ด้วยประสบการณ์และการค้นพบวิธีการในการเล่า
เรื่องผ่านกระบวนการต่างๆ ระหว่างทำกิจกรรมในขั้นตอนของการละคร เช่น การตัดสินใจด้วย
ประสบการณ์ตรงในการพิจารณาทางเลือกของการเผชิญปัญหาและการแก้ปัญหาของแต่ละ
สถานการณ์เพื่อสร้างบทสนทนา

นอกจากนี้ Baldwin (2009) กล่าวว่า กิจกรรมการละครทำให้นักเรียนมีการพัฒนาทาง
ร่างกายทางจิตใจและการเข้าสังคมส่งผลต่อการเรียนรู้ สร้างความมั่นใจในตนเอง เกิดความคิด
สร้างสรรค์ มีการคิดเชิงวิพากษ์วิจารณ์ และพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

เช่นเดียวกับ Aldavero (2008) กล่าวว่า กิจกรรมละครช่วยให้นักเรียนเอาชนะวิชา
ภาษาอังกฤษและความกลัวในความผิดพลาดต่อการใช้ภาษาอังกฤษ สามารถสร้างความเป็นธรรมชาติ

ในการพูดได้ เนื่องจากไม่เน้นการใช้ภาษาแต่สร้างบทละครที่มุ่งเน้นในกระบวนการที่สร้างสรรค์มากกว่าการลงรายละเอียดของภาษาช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างไม่รู้ตัว กิจกรรมละครทำให้นักเรียนได้ใช้ภาษาที่เป็นธรรมชาติซึ่งทำให้นักเรียนรู้สึกสบายใจมากขึ้น นักเรียนที่มีประสบการณ์และมีความชำนาญสามารถใช้บทละครที่ซับซ้อนมากขึ้นได้ ในขณะที่นักเรียนที่มีความมั่นใจในการใช้ภาษาน้อยกว่าจะสามารถพัฒนาบทสนทนาได้ง่ายๆได้ด้วยตนเอง

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนการสอนโดยกิจกรรมละครมีประโยชน์ต่อนักเรียนในการฝึกทักษะการพูดอย่างเป็นธรรมชาติและสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของนักเรียนในการคิด การออกแบบบทละครที่ต้องการแสดงและถ่ายทอดได้ รวมถึงสามารถสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นได้

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสามารถรวบรวมได้ดังต่อไปนี้

5.1 งานวิจัยในประเทศ

รสสุคนธ์ โทอุบล (2562) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างคือผู้เรียนที่เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของสถาบันสอนภาษาเมืองไทย จำนวน 20 คน ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของผู้เรียนทั้ง 20 คน พบว่า คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงขึ้นหลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ข้อเสนอแนะ ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ควรกำหนดเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมให้มากขึ้น ถ้าเป็นกลุ่มผู้เรียนขนาดใหญ่ ควรจะมีผู้ช่วยในการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนมีคอบช่วยเหลือและให้คำแนะนำอย่างทั่วถึง ควรเลือกหัวข้อที่เหมาะสมและตรงกับความต้องการของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียน

ณัฐชญา บุปผาชาติ (2561) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม จำนวน 30 คน ภาคฤดูร้อน ผลการวิจัยปรากฏว่าจากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะพูดภาษาอังกฤษเพื่อ

การสื่อสาร ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่งเป็นแบบทดสอบที่วัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษทางตรงและเป็นชุด เดียวกัน จำนวน 2 สถานการณ์ จาก 4 สถานการณ์ โดยใช้วิธีการจับสลาก มีคะแนนเต็ม 20 คะแนนซึ่งผลการวิเคราะห์ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างพบว่าคะแนนหลังการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของกลุ่มตัวอย่างมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนนอกจากนี้ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด 5 ด้านเรียงลำดับดังนี้ ด้านกิจกรรมบทบาทสมมติด้านความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ส่วนในด้านเนื้อหาสาระพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

เนตรชนก โฉมทอง (2561) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา(R&D) ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Time Series Design โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก จำนวน 26 คน จากการอาสาสมัคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน พบว่านักเรียนและผู้เกี่ยวข้องมีความต้องการให้มีการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยมีการใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ มีการไปจัดการเรียนรู้นอกสถานที่ที่มีชาวต่างชาติและครูชาวต่างชาติเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม โดยมีครู และเพื่อนครูเป็นผู้วัดและประเมินผล 2. ผลการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยการใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 3. ผลการทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยการใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนบทบาทสมมติ 8 ขั้นตอน ผลการประเมินและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยการใช้กลวิธีการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี 2) นักเรียนมีพัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยการใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับมาก และข้อเสนอแนะเห็นควรให้มีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น โดยการเรียนรู้กับครูชาวต่างชาติเพิ่มระยะเวลาในการเรียนรู้ด้านการออกเสียง

อำพร วุฒิจิวโก (2562) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละคร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการละคร 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมการละครในการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสาร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 จำนวน 33 คนที่กำลังศึกษา อยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนวัดไผ่โรงวัว อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรีการ วิจัยนี้เป็นการวิจัย กึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1. แผนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการละคร 2. แบบทดสอบการพูด 3. เกณฑ์การประเมินทักษะการพูด 4. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการละคร ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์การพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการละครหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ที่ 0.05 2. นักเรียนมีความพึงพอใจที่ดีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ กิจกรรมการละครอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาารายด้านพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด ใน ด้านการนำไปใช้, ด้านประโยชน์, ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม และด้านเนื้อหาตามลำดับ

จิตติยา ศรีประเสริฐ (2564) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยเทคนิคการ ละคร การวิจัยครั้งนี้ มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน – หลังการจัดกิจกรรมการเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร และ สำนวความพึงพอใจของนักเรียนหลังได้รับการจัดกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เลือกลงรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 31 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ข้อมูลคือ แบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า ผล คะแนนของนักเรียนหลังได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร มีคะแนน เฉลี่ยรวมสูงขึ้น และผลจากการสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจหลัง ได้รับการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการละคร

5.2 งานวิจัยในประเทศ

Binod Neupane (2019) ได้ศึกษาการดำเนินการเพื่อค้นหาประสิทธิผลของเทคนิคการ แสดงบทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ประชากรของการศึกษาคือนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนรัฐบาลในลำจุง กลุ่มทดลองได้รับการสอนผ่านการแสดงบทบาทสมมติ ในขณะที่ในชั้นเรียนควบคุมสอนการใช้ไวยากรณ์แบบเก่า ประชากรทั้งหมดของการศึกษานี้มีนักเรียน 40 คนที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2561/2562 การศึกษาเป็นแนวทางการทดลอง เครื่องมือที่ใช้

ในงานวิจัยนี้เป็นแบบทดสอบการสังเกตและการพูด หลังจาก 20 บทเรียนของการสอนแบบทดสอบการพูด โดยให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มตอบคำถาม ผลการวิจัยพบว่าทักษะการพูดของกลุ่มทดลองมีพัฒนาการดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ สรุปได้ว่าการสอนผ่านแสดงบทบาทสมมติมีผลอย่างมากต่อการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน

Alzoun (2017) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของจอร์แดน รวม 86 คน ได้รับการคัดเลือกโดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่าง ในช่วงภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2559-2560 กลุ่มทดลองมีนักเรียน 42 คน ส่วนกลุ่มควบคุมเป็นนักเรียน 44 คน สำหรับการรวบรวมข้อมูล โปรแกรมการสอนบทบาทสมมติตามกิจกรรมการพูดใน Action Pack 10 จะใช้การทดสอบการพูดและระดับการให้คะแนน วิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมโดยใช้มาตรการทางสถิติที่เหมาะสม เช่น ANCOVA และ MANCOVA ผลปรากฏว่ากลยุทธ์การแสดงบทบาทสมมติมีผลอย่างมากต่อองค์ประกอบทั้งห้าของทักษะการพูดกับนักเรียนกลุ่มทดลอง การศึกษาเชิงประจักษ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับผลกระทบของกลยุทธ์การแสดงบทบาทสมมติต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอื่น ๆ เป็นสิ่งจำเป็น

Diniarty (2018) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมละครในการพัฒนาการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในปีการศึกษา 2017/2018 กลุ่มทดลองมีนักเรียน 24 คน เป็นการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาที่พบจากนักเรียน นักเรียนส่วนใหญ่ขี้อายและกลัวการทำผิดพลาดในการออกเสียง นักเรียนส่วนใหญ่เมื่อพูดสื่อสารมีการหยุดชั่วคราว ผลการวิจัยพบว่าเทคนิคการแสดงละครสามารถพัฒนาการพูดของนักเรียนได้ นอกจากนี้ยังมีการเรียนรู้โครงสร้างทางภาษา (ไวยากรณ์) กระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษและเพิ่มปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนให้ได้มากที่สุด ในระหว่างกระบวนการเรียนรู้ การพูดของนักเรียนก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน หลังจากนี้นักเรียนเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการแสดงละคร นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมั่นใจในการฝึกพูดมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และสรุปได้ว่าการใช้เทคนิคละครส่งผลดีต่อการปรับปรุงประสิทธิภาพการพูดของนักเรียน

Göktürk (2020) ได้ศึกษาผลของกิจกรรมละครสร้างสรรค์ต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การวิจัยเชิงปฏิบัติการครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของกิจกรรมละครสร้างสรรค์ที่ใช้จัดการเรียนการสอนพัฒนาทักษะการพูด ดังนั้น การศึกษาจึงต้องการคำตอบดังต่อไปนี้ คำถามวิจัย ดังนี้ จะพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนได้อย่างไร? กิจกรรมละครสร้างสรรค์สามารถพัฒนาทักษะการพูดและนักเรียนมีทัศนคติเชิงบวกต่อหลักสูตรหรือไม่ การศึกษาใช้เวลา 10 สัปดาห์ ระดับก่อนและหลังดำเนินการ มีการวัดทัศนคติและการสอบพูดให้กับนักเรียน ดำเนินกิจกรรมละครสร้างสรรค์เป็นเวลา 8 สัปดาห์ ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ วิเคราะห์ผ่าน

การทดสอบ ข้อมูลเชิงคุณภาพ พบว่ากิจกรรมละครสร้างสรรค์ช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน และนักเรียนมีทัศนคติเชิงบวกต่อหลักสูตร

จากการศึกษางานวิจัยภายในประเทศและต่างประเทศ พบว่าผู้วิจัยมีการพัฒนาทักษะการพูด ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ทั้งการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ซึ่งวิธีการจัดการเรียนการสอนมีความสำคัญเป็นอย่างมากที่จะส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าวิจัย จึงเล็งเห็นว่าเพื่อที่จะพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนจะต้องมีการเรียน สอนอย่างเป็นขั้นตอนผ่านกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอย่างแท้จริง โดยการเตรียม ความพร้อมให้แก่นักเรียนในด้านการใช้ภาษา ก่อนที่ก่อนเรียนจะนำไปใช้สื่อสารจริง เพื่อให้เกิดพัฒนา ทักษะการพูดภาษาอังกฤษอย่างมั่นใจและเป็น ธรรมชาติโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ เพราะกิจกรรม บทบาทสมมติถ้าดำเนินการสอนอย่างเป็นขั้นตอนและเหมาะสม จะเป็นกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพใน การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาการใช้กิจกรรมการละครในการพัฒนาทักษะการพูด มีงานวิจัย จำนวนมากที่ใช้กิจกรรมการละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนเพราะเป็นการส่งเสริมให้ นักเรียนได้ฝึกฝนการพูดในสถานการณ์ต่างๆ เสมือนจริง ทำให้เกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ พบว่ากิจกรรมการละคร เป็นกิจกรรมหนึ่งที่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ อีกทั้งกิจกรรมการละครยังสามารถสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วย เนื่องจากกิจกรรมการละครเป็นกิจกรรมที่มักทำเป็นกลุ่มหรือคู่เสมอต้องมีการพูดคุยแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกันอยู่ตลอดเวลาทำให้สามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนในห้องเรียนซึ่งเป็น บรรยากาศที่ผ่อนคลายและสนุกสนานส่งผลให้การเรียนภาษาอังกฤษมีคุณค่ากับนักเรียน ผู้วิจัยจึง รวบรวมและศึกษาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อ พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนขึ้น โดยมีกระบวนการจัดการเรียนการสอน 5 ขั้นตอนที รวบรวมขึ้นของการจัดกิจกรรมที่มีความเหมาะสมกับนักเรียนตามบริบท และเกณฑ์การวัดและ ประเมินผลที่ประกอบไปด้วย ความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว ลักษณะท่าทางประกอบการพูด (น้ำเสียง, การแสดงท่าทาง)

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร 2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยไว้ดังต่อไปนี้

3.1 ประชากร

3.2 ตัวแปรที่ศึกษา

3.3 รูปแบบการวิจัย

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.5 ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากร

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทดลองกับกลุ่มประชากรที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองชุมพล จังหวัดเพชรบุรี ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 (อ23102) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 17 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพียง 1 ห้อง และกลุ่มประชากรดังกล่าวเป็นนักเรียนที่ประสบปัญหาด้านการพูดภาษาอังกฤษและมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนา

3.2 ตัวแปรที่ศึกษา

3.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร

3.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร

3.3 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบ Quasi-Experimental Research แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One – Group Pretest Posttest Design) โดยมีรูปแบบดังนี้

ทดสอบก่อน	ทดลอง	ทดสอบหลัง
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ข้างต้นมีความหมายดังต่อไปนี้

T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

X หมายถึง การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วยเครื่องมือจำนวน 3 ชนิด ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น อันประกอบไปด้วย

3.4.1 แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร จำนวน 4 แผน ที่มีเนื้อหาที่แตกต่างกันในแต่ละบทเรียนประกอบไปด้วย 1) Greeting as a new student 2) Ordering food 3) Asking for and giving directions 4) Giving suggestion and doctor's appointment

3.4.2 แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ฉบับ ใช้ในการทดสอบนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อวัดทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ใช้เกณฑ์การวัดผลแบบ Rubric Score ประกอบด้วย 1. ความถูกต้อง 2. ความคล่องแคล่ว 3. ลักษณะท่าทางประกอบการพูด

3.4.3 แบบประเมินความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร สำหรับนักเรียน จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 12 ข้อ โดยแบ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้

3.5 ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

3.5.1 ขั้นเตรียมการวิจัย

3.5.2 ขั้นสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.5.3 ขั้นการทดสอบนาร่อง (try out)

3.5.4 ขั้นดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.5 ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.6 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 ขั้นเตรียมการวิจัย

การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยนำข้อมูลไปสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 3 ส่วน คือ 1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 2) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 3) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎี หลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครโดยมีรายละเอียด ในขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาในการสอนจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รวมทั้งคำอธิบายรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำหรับออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้และหัวข้อ/สถานการณ์บทบาทที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้มุ่งเน้นที่สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นการสอนเพื่อให้นักเรียนมีทักษะการสื่อสารในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกแสดงความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อีกทั้งเลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่

2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษ แล้วนำข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญทางภาษาหลายๆ ท่าน มาสังเคราะห์ในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ ความหมายของการพูด องค์ประกอบของทักษะการพูด การสอนทักษะการพูด ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด ประโยชน์ของทักษะการพูด และการวัดและประเมินผลทักษะการพูด

3. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร แล้วนำข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญทางภาษาหลายๆ ท่านมาสังเคราะห์ในประเด็นต่างๆ ได้แก่ ความหมายของกิจกรรมบทบาทสมมติ องค์ประกอบของกิจกรรมบทบาทสมมติ การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะการพูด ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ความหมายของกิจกรรมละคร องค์ประกอบของกิจกรรมบทบาทสมมติ การใช้กิจกรรมละครในการพัฒนาทักษะการพูด และประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมละคร และนำองค์ประกอบที่เชื่อมโยงสอดคล้องกันของกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครให้มีองค์ประกอบที่เหมาะสมกับบริบทของนักเรียน

3.5.2 ขั้นสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร

ผู้วิจัยได้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1.1 ขั้นวิเคราะห์เนื้อหา ศึกษาโครงสร้างหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้ และ ตัวชี้วัดวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเนื้อหาสาระและเป็นแนวทางในการออกแบบการเรียนรู้ให้เหมาะสม จากนั้นศึกษาหน้าที่ภาษา (Language functions) จากหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อนำเนื้อหาและหัวข้อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

1.2 ขั้นตอนออกแบบ ผู้วิจัยได้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้โดยยึดตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการสอนทักษะพูดและกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร แล้วปรับให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย มีจำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลาสอน 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง

1.3 ชั้นตรวจสอบคุณภาพ

1) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ ปรึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของจุดประสงค์การเรียนรู้และรูปแบบการจัดการเรียนรู้

2) นำผลการตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence: IOC) จาก การวิเคราะห์ ได้ผลว่าค่าดัชนีความสอดคล้องที่คำนวณได้มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 และค่าดัชนี ความสอดคล้องทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 1.00 แสดงว่า เครื่องมือมีความเหมาะสมโดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

นำคะแนนที่ได้มาแทนค่าสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3) ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ไปทดลองกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มประชากร เพื่อนำผลการทดลองมาปรับปรุงแก้ไข

4) จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

2. แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนำไปทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มเป้าหมายโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

2.1 ชั้นวิเคราะห์เนื้อหา ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.2 ชั้นออกแบบ ผู้วิจัยออกแบบแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยยึดหัวข้อและสถานการณ์ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ 1) Greeting as a new student 2) Ordering food 3) Asking for and giving directions 4) Giving suggestion and doctor's appointment โดยให้นักเรียนแต่ละคู่จับสลากเลือกหัวข้อที่จะพูด 1 หัวข้อ ใช้เวลาในการเตรียมตัวพูด 3-5 นาที ใช้เวลาในการทดสอบการพูดตามสถานการณ์ที่จับสลากได้ 1-2 นาที แบบทดสอบมีคะแนนเต็ม 30 คะแนน ซึ่งจะนำคะแนนจากเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อคิดเป็นคะแนนของนักเรียน

2.3 ชั้นตรวจสอบคุณภาพ

1) นำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ปรึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของจุดประสงค์การเรียนรู้และความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในการทดสอบ

2) นำผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence: IOC) จากการวิเคราะห์ได้ผลว่าค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าเท่ากับ 1.00 แสดงว่า เครื่องมือมีความเหมาะสมโดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

+1	หมายถึง แนใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
0	หมายถึง ไม่แนใจสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
-1	หมายถึง แนใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

นำคะแนนที่ได้มาแทนค่าสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

ΣR แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3) ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ไปทดลองกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มประชากร เพื่อนำผลการทดลองมาปรับปรุงแก้ไข 4) จัดทำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

3. แบบประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร

ในการสร้างและพัฒนาแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ขั้นวิเคราะห์เนื้อหา ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจตามรูปแบบของ Likert R. (1961) เพื่อกำหนดกรอบการให้คะแนนในแบบประเมินความพึงพอใจ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบประเมิน ค่า 5 ระดับ ดังนี้

ความพึงพอใจระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ความพึงพอใจระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ความพึงพอใจระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ความพึงพอใจระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ความพึงพอใจระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.2 ขั้นออกแบบ ผู้วิจัยได้ออกแบบแบบประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อให้นักเรียนประเมินหลังจากเรียนจบทุกบทเรียนแล้ว โดยมีเนื้อหาการประเมินในประเด็นต่างๆ ที่ได้จากขั้นวิเคราะห์เนื้อหา ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และ 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้

3.3 ขั้นตอนตรวจสอบคุณภาพ

1) นำแบบประเมินความพึงพอใจที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ปรึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระและนำเสนอผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม จากนั้นนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

2) นำผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินความพึงพอใจที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence: IOC) จากการวิเคราะห์ที่ได้ผลว่าค่าดัชนีความสอดคล้องที่คำนวณอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 และค่า ดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 1.00 แสดงว่า เครื่องมือมีความเหมาะสมโดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

นำคะแนนที่ได้มาแทนค่าสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3) ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินความพึงพอใจตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ไปทดลองกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มประชากร เพื่อนำผลการทดลองมาปรับปรุงแก้ไข

4) จัดทำแบบประเมินความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

3.5.3 ขั้นการทดสอบนำร่อง (try out)

1. นำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มประชากร ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยให้ นักเรียนจับสลากหัวข้อบทบาทจาก 4 หัวข้อ นักเรียนมีเวลาเตรียมตัว 3-5 นาที และแสดงบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครตามสถานการณ์ที่ตนเองได้รับเป็นคู่ใช้เวลา 1-2 นาที คะแนนเต็ม 30 นาที โดยใช้เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการให้คะแนนเป็นรายบุคคล ซึ่งจะนำคะแนนก่อนเรียน (Pre-test) มาหาค่าเฉลี่ยเพื่อคิดเป็นคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

2. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร ซึ่งใช้ระยะเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง เมื่อดำเนินการสอนเสร็จสิ้นแล้ว จึงให้นักเรียนทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-test) โดยปฏิบัติตามขั้นตอน เช่นเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน จากนั้นจึงนำคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบกัน

จากการทดลอง ผู้วิจัยพบข้อบกพร่องและได้หาแนวทางการปรับปรุงแก้ไข ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกันในการทำกิจกรรม ผู้วิจัยจึงคอยกระตุ้นนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ นักเรียนแต่ละกลุ่มสามารถเข้าใจการใช้ท่าทางสื่อสารอย่างถูกต้องในกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร

2. นักเรียนบางคนไม่ทราบข้อผิดพลาดทางการใช้ไวยากรณ์ระหว่างการพูด ผู้วิจัยจึงปรับปรุงแก้ไขด้วยการอธิบายโครงสร้างการพูดเพิ่มเติมในชั้นการสอนและการฝึกเพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียนสังเกตและหาข้อผิดพลาดทางการใช้ไวยากรณ์ภาษาของตนเองแล้วนำมาวิเคราะห์ให้ถูกต้อง

3. ลำดับขั้นตอนในการทดสอบการพูดก่อนเรียน-หลังเรียนไม่ค่อยเป็นระบบเนื่องจากนักเรียน มีจำนวนหลายคู่จึงทำให้เกิดความวุ่นวายระหว่างการเตรียมความพร้อมและการทดสอบ เช่น นำแบบทดสอบการพูดไปแลกเปลี่ยนกับเพื่อนที่ยังไม่ได้ทดสอบ หรือมีเวลาเหลื่อมล้ำกันในการเตรียมตัวในการพูด ผู้วิจัยจึงปรับเปลี่ยนวิธีการจัดลำดับการสอบโดยให้นักเรียนจับสลากเลือกลำดับในการทดสอบ จากนั้นให้นักเรียนจับหัวข้อที่จะพูดตามลำดับที่ได้ ซึ่งผู้วิจัยต้องจัดสรรอย่างเหมาะสมโดยคำนวณระยะเวลาให้แต่ละคนมีเวลาในการเตรียมความพร้อมคนละ 3 นาทีอย่างเท่าๆ กันเพื่อความยุติธรรม นอกจากนี้ ผู้วิจัยจัดห้องสำหรับการทดสอบอีก 1 ห้องสำหรับนักเรียนที่ยังไม่ได้ทดสอบอยู่

ในห้องเรียนนั้น เมื่อดำเนินการทดสอบเสร็จสิ้นแล้ว ไม่อนุญาตให้นักเรียนย้อนกลับเข้าไปในห้องเรียนอีกเพื่อป้องกันการบอกแนวข้อสอบกับเพื่อนที่ยังไม่ได้ทดสอบ

4. ด้านเวลาที่ใช้ในการทดลอง มีข้อจำกัดคือคาบเรียนที่ใช้ในการทำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษใช้เวลาคนละ 3-5 นาที ซึ่งในรายวิชาที่สอนผู้วิจัยไม่ได้สอน 2 คาบเรียนติดกัน ผู้วิจัยจึงแก้ไขโดยการสลับคาบเรียนให้มีความต่อเนื่องในการทดลอง

3.5.4 ขั้นตอนดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ รูปแบบการเรียนรู้ วิธีการทดสอบ การวัด และประเมินผลการเรียนรู้ ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 12 ชั่วโมง

2. นักเรียนทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษและเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น หัวข้อในแบบทดสอบการพูดมี 4 หัวข้อ ได้แก่ 1) Greeting as a new student 2) Ordering food 3) Asking for and giving directions 4) Giving suggestion and doctor's appointment โดยให้นักเรียนแต่ละคู่จับสลาก 1 หัวข้อ มีเวลาในการเตรียมตัวพูด 3-5 นาทีและมีเวลาในการทดสอบ 1-2 นาที และใช้เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นในการให้คะแนน

ตารางที่ 3 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร

แผนการจัดการเรียนรู้ (Lesson Plan)	เรื่อง/หน้าที่ทางภาษา (Function)	จำนวนชั่วโมง (Hours)
A	แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test)	2
1) Greeting as a new student	Asking and Answering about the first day at school.	2
2) Ordering food	Asking and Answering about the product's price, order menu and pay.	2
3) Asking for and giving directions	Asking and answering about direction and place.	2
4) Giving suggestion and doctor's appointment	Asking and give advice to other.	2
B	แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Posttest)	2
รวม (Total)		12

3. ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร โดยปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้สร้างและพัฒนาไว้อย่างเป็นขั้นตอน

4. นักเรียนทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีหัวข้อในการพูดมี 4 หัวข้อ 1) Greeting as a new student 2) Ordering food 3) Asking for and giving directions 4) Giving suggestion and doctor's appointment โดยให้นักเรียนแต่ละคู่จับสลาก 1 หัวข้อ มีเวลาในการเตรียมตัวพูด 3-5 นาที ใช้เวลาทดสอบ 1-2 นาที และใช้เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นในการให้คะแนน

5. ผู้วิจัยนำผลการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครมาเปรียบเทียบกัน

6. นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากนั้นนำไปวิเคราะห์และแปลผลเพื่อสรุประดับความพึงพอใจของนักเรียน

3.5.5 ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เนื่องจากทำการทดลองกับกลุ่มประชากรโดยตรงจึงต้องใช้ค่าสถิติดังนี้ค่าเฉลี่ย (μ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และค่าร้อยละ (%) ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยวิเคราะห์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครโดยใช้ค่าเฉลี่ย (μ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และค่าร้อยละ (%) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

2. ผู้วิจัยวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร โดยวิเคราะห์จากการตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่ง มีลักษณะเป็นเกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ ของ (Likert, 1961) และนำผลที่ได้มาแปลความหมายของ ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

3.6 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย ใช้สูตรดังนี้ (วรรณชนก จันทชุม, 2545)

$$\mu = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ μ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

N แทน จำนวนคนทั้งหมด

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตรดังนี้ (วรรณชนก จันทชุม, 2545)

$$\sigma = \frac{\sqrt{N \sum x^2 - (\sum x)^2}}{N(N-1)}$$

เมื่อ σ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

N แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่มนั้น

$\sum x^2$ แทน ผลรวมคะแนนยกกำลังสองทั้งหมด

3. ร้อยละ ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลตามวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

4.1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและกิจกรรมละคร

ในการตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 ซึ่งกำหนดว่า เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและกิจกรรมละคร หลังการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและกิจกรรมละครสูงกว่าก่อนการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและกิจกรรมละคร ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 17 คน เข้าทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบการพูดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ซึ่งแบบทดสอบก่อนเรียนสำหรับงานวิจัยนี้เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดทักษะการพูดประกอบด้วย หัวข้อบทสนทนา 1 หัวข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยให้กลุ่มตัวอย่างจับสลากหัวข้อจากจำนวน 6 หัวข้อ โดยให้ผู้เข้าสอบพูดเป็นบทสนทนาถาม-ตอบเกี่ยวกับหัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างจับสลากมานั้น โดยมีเวลาให้เตรียมตัว 3-5 นาที และใช้เวลาในการสอบการพูด 1-2 นาที โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบการพูด จากนั้นผู้วิจัยนำคะแนนมาหาผลต่าง (D), ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และค่าร้อยละ (%) ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ 4 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 17 คน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและกิจกรรมละคร และผลต่างของคะแนนในการสอบ (D)

คนที่	คะแนนทดสอบ (30)		ผลต่างของคะแนน ก่อน/หลัง (D)	ร้อยละของผลต่าง คะแนนก่อน/หลัง
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
1	17	26	9	30
2	15	22	7	23.33
3	16	23	7	23.33
4	15	23	8	26.67
5	16	26	10	33.33
6	16	21	5	16.67
7	15	22	7	23.33
8	14	19	5	16.67
9	17	22	5	16.67
10	18	28	10	33.33
11	18	23	5	16.67
12	19	23	4	13.33
13	18	22	4	13.33
14	19	26	7	23.33
15	20	27	7	23.33
16	15	22	7	23.33
17	14	21	7	23.33
ค่าเฉลี่ย (μ)	16.58	23.29	6.71	22.35
ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	1.83	2.44	0.61	

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 17 คน ก่อนเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครมีค่าเท่ากับ $\mu = 16.58$, $\sigma = 1.83$ และคะแนนหลังเรียนมีค่าเท่ากับ $\mu = 23.29$, $\sigma = 2.44$ โดยผลต่างคะแนนเฉลี่ย (D) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าเท่ากับ $\mu = 6.71$, $\sigma = 0.61$ คิดเป็นร้อยละ 22.35 ซึ่งผลต่างของคะแนนสูงสุดเท่ากับ 10 คะแนน และผลต่างของคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 4 คะแนน

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและกิจกรรมละคร

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (μ)	ค่าส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	ผลต่างคะแนน ก่อน/หลังเรียน (D)	ร้อยละผลต่าง คะแนนก่อน/ หลัง
ก่อนเรียน	30	16.58	1.83	6.71	22.35
หลังเรียน	30	23.39	0.61		

จากตารางที่ 5 พบว่า คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครมีผลปรากฏ ดังนี้ ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ (μ) = 16.58, (σ) = 1.83 โดยที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนมีค่าเท่ากับ (μ) = 23.39, (σ) = 2.44 และผลต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียนเท่ากับ 6.81 คิดเป็นร้อยละ 22.35 ดังนั้นสรุปได้ว่า คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

4.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ในการตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 ที่กำหนดว่า เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 17 คนทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครหลังจากที่เรียนจบทั้ง 4 แผนการจัดการเรียนรู้แล้ว หลังจากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ปรากฏผลดัง ตารางที่ 6

ตารางที่ 6 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรม
 บทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 17 คน

โครงสร้าง เนื้อหา	ข้อความ	(μ)	(σ)	แปลผล	ลำดับ ที่
1. ด้าน เนื้อหา	1.1 ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์	4.76	0.42	มากที่สุด	1
	1.2 ความน่าสนใจและทันสมัย	4.47	0.50	มาก	2
	1.3 ความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	4.35	0.48	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวมด้านเนื้อหา		4.52	0.46	มากที่สุด	<u>2</u>
2. ด้าน กิจกรรมการ จัดการ เรียนรู้	2.1 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความ เหมาะสม	4.65	0.48	มากที่สุด	4
	2.2 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ช่วยกระตุ้นให้เกิดการ อยากเรียนรู้	4.71	0.46	มากที่สุด	3
	2.3 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มี เหมาะสม	4.47	0.50	มาก	5
	2.4 กิจกรรมละครร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติช่วย ให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน	4.76	0.42	มากที่สุด	2
	2.5 กิจกรรมละครร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดี	4.35	1.28	มาก	6
	2.6 กิจกรรมละครร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ กระตุ้นให้นักเรียนสามารถแสดงออกทางอารมณ์ สอดคล้องกับบทสนทนาภาษาอังกฤษ	4.82	0.38	มากที่สุด	1
ค่าเฉลี่ยรวมด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้		4.62	0.58	มากที่สุด	<u>1</u>
3. ด้าน ประโยชน์ที่ ได้รับจาก การเรียนรู้	3.1 มีความรู้ความเข้าใจและมั่นใจในการพูด ภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.59	0.60	มากที่สุด	1
	3.2 สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.35	0.34	มาก	3
	3.3 เป็นแนวทางในการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ ด้วยตนเอง	4.53	0.70	มากที่สุด	2
ค่าเฉลี่ยรวมด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้		4.49	0.54	มาก	<u>3</u>
ค่าเฉลี่ยรวม		4.54	0.52	มากที่สุด	

จากตารางที่ 6 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร โดยรวมมีค่าเฉลี่ย (μ) = 4.54, ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) = 0.52, ระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาความพึงพอใจแยกเป็นด้าน พบว่า 1) ด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมากที่สุด (μ = 4.52, σ = 0.46) 2) ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด (μ = 4.62, σ = 0.58) 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก (μ = 4.49, σ = 0.54) ทั้งนี้เมื่อเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยสุดจะได้ผลสรุป ดังนี้ 1) ความพึงพอใจด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ 2) ความพึงพอใจด้านเนื้อหา 3) ความพึงพอใจด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ด้านเนื้อหา พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนมีค่าเท่ากับ (μ = 4.52, σ = 0.46, ระดับมากที่สุด) โดยมีรายละเอียด ดังนี้ ข้อที่ 1.1 ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ (μ = 4.76, σ = 0.42, ระดับมากที่สุด), ข้อที่ 1.2 ความน่าสนใจและทันสมัย (μ = 4.47, σ = 0.50, ระดับมาก), ข้อที่ 1.3 ความง่ายเหมาะสมกับระดับของนักเรียน (μ = 4.35, σ = 0.48, ระดับมาก)

ทั้งนี้เมื่อเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยสุดจะได้ผลสรุป ดังนี้ ลำดับที่ 1 ได้แก่ ข้อที่ 1.1 ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ ลำดับที่ 2 ได้แก่ ข้อที่ 1.2 ความน่าสนใจและทันสมัย ลำดับที่ 3 ได้แก่ ข้อที่ 1.3 ความง่ายเหมาะสมกับระดับของนักเรียน

2. ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนมีค่าเท่ากับ (μ = 4.62, σ = 0.58, ระดับมากที่สุด) โดยมีรายละเอียด ดังนี้ ข้อที่ 2.1 ขั้นตอนการจัดการจัดการการเรียนรู้มีความเหมาะสม (μ = 4.65, σ = 0.48, ระดับมากที่สุด), ข้อที่ 2.2 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ช่วยกระตุ้นให้เกิดการอยากเรียนรู้ (μ = 4.71, σ = 0.46, ระดับมากที่สุด), ข้อที่ 2.3 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีเหมาะสม (μ = 4.47, σ = 0.50, ระดับมาก,) ข้อที่ 2.4 กิจกรรมละครร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน (μ = 4.76, σ = 0.42, ระดับมากที่สุด), ข้อที่ 2.5 กิจกรรมละครร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดี (μ = 4.35, σ = 1.28, ระดับมาก), ข้อที่ 2.6 กิจกรรมละครร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติกระตุ้นให้นักเรียนสามารถแสดงออกทางอารมณ์สอดคล้องกับบทสนทนาภาษาอังกฤษ (μ = 4.82, σ = 0.38, ระดับมากที่สุด)

ทั้งนี้เมื่อเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยสุดจะได้ผลสรุป ดังนี้ ลำดับที่ 1 ได้แก่ ข้อที่ 2.6 กิจกรรมละครร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติกระตุ้นให้นักเรียนสามารถแสดงออกทางอารมณ์ สอดคล้องกับบทสนทนาภาษาอังกฤษ, ลำดับที่ 2 ได้แก่ ข้อที่ 2.4 กิจกรรมละครร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน, ลำดับที่ 3 ได้แก่ ข้อที่ 2.2 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ช่วยกระตุ้นให้เกิดการอยากเรียนรู้, ลำดับที่ 4 ได้แก่ ข้อที่ 2.1 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม, ลำดับที่ 5 ได้แก่ ข้อที่ 2.3 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม, ลำดับที่ 6 ได้แก่ ข้อที่ 2.5 กิจกรรมละครร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดี

3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนมีค่าเท่ากับ ($\mu = 4.49$, $\sigma = 0.54$, ระดับมาก) โดยมีรายละเอียด ดังนี้ ข้อที่ 3.1 มีความรู้ความเข้าใจและมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\mu = 4.59$, $\sigma = 0.60$, ระดับมากที่สุด), ข้อที่ 3.2 สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\mu = 4.35$, $\sigma = 0.34$, ระดับมาก), ข้อที่ 3.3 เป็นแนวทางในการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.70$, ระดับมากที่สุด)

ทั้งนี้เมื่อเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยสุดจะได้ผลสรุป ดังนี้ ลำดับที่ 1 ได้แก่ ข้อที่ 3.1 มีความรู้ความเข้าใจและมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น, ลำดับที่ 2 ได้แก่ ข้อที่ 3.3 เป็นแนวทางในการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง, ลำดับที่ 3 ได้แก่ ข้อที่ 3.2 สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจจากแบบประเมินตอนที่ 2 นักเรียนได้ให้ข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมการละคร คือ เป็นกิจกรรมที่ดีสมควรจะจัดบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมการละครให้มากขึ้นระหว่างทำกิจกรรมแต่ละบทเรียน อยากรให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมการละครที่มีหัวข้ออื่น ๆ นอกเหนือจากหัวข้อจากบทเรียนที่ทำการทดลองและจัดกิจกรรมให้สนุกและท้าทายความสามารถให้มากยิ่งขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยได้ทดลองกับกลุ่มประชากรที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองชุมพล ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 17 คน โดยมีสมมติฐาน ดังนี้ 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครสูงกว่าก่อนเรียน 2) ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ซึ่งตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร และตัวแปรตาม คือ 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร

5.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

- 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร จำนวน 4 แผน
- 1.2 แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ
- 1.3 แบบประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร จำนวน 1 ฉบับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย (μ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และค่าร้อยละ (%)

5.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายตามขั้นตอนต่อไปนี้

5.2.1 ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ รูปแบบการเรียนรู้ วิธีการทดสอบ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้แก่นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 12 คาบเรียน

5.2.2 นักเรียนทดสอบการพูดภาษาอังกฤษจากแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษและเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น หัวข้อในแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษมี 4 หัวข้อ ได้แก่ 1) Greeting as a new student 2) Ordering food 3) Asking for and giving directions 4) Giving suggestion and doctor's appointment โดยให้นักเรียนแต่ละคู่จับสลาก 1 หัวข้อ มีเวลาในการเตรียมตัวพูด 3-5 นาทีและมีเวลาในการทดสอบ 1-2 นาที และใช้เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นในการให้คะแนน

5.2.3 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครโดยปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้สร้างและพัฒนาไว้อย่างเป็นทางการเป็นขั้นตอน

5.2.4 นักเรียนทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษและเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีหัวข้อในการพูดมี 4 หัวข้อ ได้แก่ 1) Greeting as a new student 2) Ordering food 3) Asking for and giving directions 4) Giving suggestion and doctor's appointment โดยให้นักเรียนแต่ละคู่จับสลาก 1 หัวข้อ มีเวลาในการเตรียมตัวพูด 3-5 นาทีใช้เวลาทดสอบ 1-2 นาที และใช้เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นในการให้คะแนน

5.2.5 ผู้วิจัยนำผลการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนโดยใช้บทบาทสมมติ ร่วมกับกิจกรรมละครมาเปรียบเทียบกับคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้บทบาทสมติ ร่วมกับกิจกรรมละครของนักเรียน

5.2.6 นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากนั้นนำไปวิเคราะห์และแปลผลเพื่อสรุประดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร

5.3 การสรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาเรื่อง ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.3.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครสูงกว่าก่อนเรียน

5.3.2 นักเรียนมีความพึงพอใจของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด

5.4 อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

5.4.1 จากผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

1) กิจกรรมบทบาทสมมติสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาตามบทเรียน คำศัพท์ ประโยคและสำนวนที่ใช้ในการพูดในระหว่างจัดการเรียนรู้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมการละครมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการพูด นักเรียนมีความกล้าในการแสดงออก ฝึกใช้ภาษาเพื่อสื่อสารเปิดโอกาสให้นักเรียนนำภาษาไปใช้จริงในสถานการณ์ต่างๆ ฝึกให้นักเรียนให้กล้าพูดได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษผ่านการทำงานเป็น คู่และกลุ่ม นักเรียนมีการเตรียมตัวและฝึกบทพูดก่อนการแสดงในชั้นเรียน สามารถแสดงบทบาทตามที่ตนเองสนใจได้ สอดคล้องกับ อารมณ์ ใจเที่ยง (2550) ได้กล่าวว่า กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติเป็นวิธีสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้การเรียนรู้มีความหมายสำหรับนักเรียนเพราะข้อมูลมาจากนักเรียนโดยตรง ไม่ต้องใช้กระบวนการคิดที่ ซับซ้อนทำให้บทเรียนสนุกสนาน มีชีวิตชีวาเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในทุกระดับ ช่วยเสริมประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน

อีกทั้งกิจกรรมการบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครสร้างความสนุกเพลิดเพลินในการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้นักเรียนสวมบทบาทเป็นบุคคลอื่นและแสดงอารมณ์ความรู้สึกตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ในบทบาทต่างๆ สามารถแสดงเป็นรายบุคคล เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม และสามารถแสดง

บทบาทที่ซับซ้อนมากขึ้นได้ตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย เมื่อนักเรียนแสดงออกทางหน้าตา ความรู้สึก และท่าทางในการแสดงบทบาททำให้นักเรียนเข้าใจถึงเนื้อหาที่สนทนามากขึ้น การแสดงบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครยังสามารถดึงดูดนักเรียนให้ติดตามในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง โดยที่สถานการณ์ต่างๆ อาจมีความเครียด ความไม่คุ้นเคย ความซับซ้อน หรือความขัดแย้ง ซึ่งต้องการให้นักเรียนสำรวจความรู้สึกของตนเองและผู้อื่นในการสวมบทบาท การแสดงบทบาทสมมติสามารถใช้เป็นกิจกรรมในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อ 1. สร้างแรงจูงใจและมีส่วนร่วมกับนักเรียน 2. ปรับปรุงกลยุทธ์การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน 3. จัดเตรียมสถานการณ์จริงเพื่อช่วยให้นักเรียนเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น 4. เรียนรู้ทักษะการพูดที่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริง เช่น การเจรจา ใต้วาที การทำงานเป็นทีม ความร่วมมือ และการพูดโน้มน้าวใจ 5. ให้โอกาสนักเรียนในการสังเกตอย่างมีวิจารณญาณของเพื่อนร่วมชั้นระหว่างการแสดงบทบาทสมมติ สอดคล้องกับ Tompkins (1998) กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมติ คือ วิธีการที่มีประโยชน์มากสำหรับการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดและความคิดสร้างสรรค์ให้นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาและฝึกฝนภาษาอังกฤษและสามารถสร้างแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นในสถานการณ์รอบๆตัว เช่นเดียวกับ Davies (1990) ที่กล่าวถึงกิจกรรมการแสดงละครว่า ถ้าครูดำเนินการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยเสริมสร้างพัฒนาทักษะในการพูดให้กับนักเรียนได้ สอดคล้องกับ Sengul (2016) กล่าวว่า กิจกรรมละครเป็นกิจกรรมกลุ่มในการถ่ายทอดเหตุการณ์ ความคิดหรือพฤติกรรมในการฝึกฝนผ่านการสังเกต จากประสบการณ์ อารมณ์และชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับ ญัฐชญา บุปผาชาติ (2561) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน พบว่าคะแนนหลังการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนนอกจากนี้ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สอดคล้องกับ Diniarty (2018) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมละครในการพัฒนาการพูดของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่าเทคนิคการแสดงละครสามารถพัฒนาการพูดของนักเรียนได้ นอกจากนี้ยังมีการเรียนรู้โครงสร้างทางภาษา (ไวยากรณ์) กระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษและเพิ่มปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนให้ได้มากที่สุด ในระหว่างกระบวนการเรียนรู้การพูดของนักเรียนก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน หลังจากที่นักเรียนเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแสดงละคร นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมั่นใจในการฝึกพูดมากขึ้นและสรุปได้ว่าการใช้กิจกรรมละครส่งผลดีต่อการปรับปรุงประสิทธิภาพการพูดของนักเรียน

2) การสอนทักษะการพูดที่ผู้วิจัยนำมาปรับใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมกับบริบทและประสบการณ์ของนักเรียน อีกทั้งยังเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษกับผู้อื่นเป็นกิจกรรมคู่หรือกิจกรรมกลุ่มโดยแสดงบทบาทตามที่ได้รับ นักเรียนได้

เรียนรู้การออกเสียงคำศัพท์ รูปประโยคที่จำเป็น การแสดงท่าทางประกอบการพูดในด้านการใช้น้ำเสียงและการแสดงสีหน้า ความรู้สึกตามบทบาทที่นักเรียนได้รับในสถานการณ์นั้นๆ ทำให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนด้วยความสนุกสนาน ลดการกดดัน เกิดความมั่นใจ และเข้าใจการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ยังสามารถนำไปปรับใช้ได้ จริงในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย สอดคล้องกับ ศศิธร อินทร์ถาวร (2554) กล่าวว่า นักเรียนจะสามารถพูดภาษาอังกฤษและออกเสียงคำศัพท์ ใช้น้ำเสียง สามารถเลือกคำและประโยคที่เหมาะสมตามสถานการณ์ นักเรียนเรียนรู้ที่จะจัดระเบียบความคิดของตนเองในการพูดอย่างมีความหมายและมีเหตุผล อีกทั้งใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว สอดคล้องกับ Goh (2012) การสอนการพูดสามารถช่วยพัฒนาให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษอย่างคล่องแคล่วและถูกต้องตามกิจกรรมที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการพูด ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรมก่อนพูด ขณะพูด และหลังพูด โดยกิจกรรมจัดขึ้นเพื่อเตรียมนักเรียนให้พร้อมสำหรับการพูดด้วยตนเอง โดยเริ่มจากการทบทวนความรู้ก่อนหน้าของนักเรียน เพื่อให้เกิดความเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ของการพูด สามารถใช้คำถาม รูปภาพ และข้อความได้ นอกจากนี้ยังใช้กิจกรรมระดมความคิดเป็นกิจกรรมก่อนการพูด เพื่อช่วยในสร้างความคิดกลุ่มเล็กๆ ก่อนกิจกรรมการพูดหลัก และการให้ข้อเสนอแนะหลังจากการพูดร่วมกันสำหรับครูผู้สอนและนักเรียน จากการประยุกต์ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครครั้งนี้ ส่งผลให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้สูงขึ้น ซึ่งในด้านกิจกรรมบทบาทสมมตินั้นก็ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการพูดได้จากพื้นฐานความรู้เดิมในเรื่องประโยคและบทสนทนาของตนเองรวมกับความรู้ใหม่ที่ได้รับมาเพื่อให้เกิดบทสนทนาและการแสดงตามบทบาทที่ดีขึ้น ในการทำความเข้าใจบทบาทได้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติดังกล่าวมาจัดร่วมกับกิจกรรมการละคร ยิ่งส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันและช่วยเหลือกันของนักเรียนในการแสดงบทบาทต่าง ๆ ตามบทบาทที่ได้รับ ทำให้นักเรียนทุกคนในชั้นเรียนสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษร่วมกันได้ จากประสิทธิภาพของกิจกรรมทั้งหมดนั้น จึงส่งผลให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้สูงขึ้น

5.4.2 จากผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด

นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านเนื้อหา และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและกิจกรรมละครนั้นต้องคำนึงถึงกระบวนการจัดการ

เรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญ เนื่องด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครช่วยให้นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน การใช้คำ ประโยค วลี การถ่ายทอดการแสดงอารมณ์ความรู้สึกตามบทบาทของหัวข้อในกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครนอกจากนั้นหัวข้อแผนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครที่ผู้วิจัยได้ออกแบบมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับโครงสร้างหลักสูตร หน้าที่ทางภาษา และเชื่อมโยงกับเนื้อหาในบทเรียน เมื่อกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครมีความน่าสนใจ พร้อมทั้งองค์ประกอบของกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครที่มีลักษณะเป็นเอกลักษณ์และมีความท้าทายในการแสดงแต่ละบทบาททำให้นักเรียนมีความสนใจมากขึ้น สอดคล้องกับ Joyce (2003) เชื่อว่าการแสดงบทบาทสมมติมีส่วนในการพัฒนาบุคลิกและการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้จำลองเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นได้ในสังคม โดยอาจจะเป็นเหตุการณ์ที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้า กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน กระตุ้นให้นักเรียนสามารถแสดงออกทางอารมณ์ให้สอดคล้องกับบทสนทนาภาษาอังกฤษได้ จึงเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจและสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้มีความรู้ความเข้าใจและมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับ Baldwin (2009) กล่าวว่า กิจกรรมการละครทำให้นักเรียนมีการพัฒนาทางร่างกายทางจิตใจและการเข้าสังคมส่งผลต่อการเรียนรู้ สร้างความมั่นใจในตนเอง เกิดความคิดสร้างสรรค์ มีการคิดเชิงวิพากษ์วิจารณ์และพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

5.5 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครและการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

5.5.1 ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1. ผู้สอนควรเพิ่มเวลาในการทำกิจกรรมการพูดโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครให้มากขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาได้อย่างเต็มที่ และในชั้นสอนก่อนทำกิจกรรมในชั้นฝึกนั้น ผู้สอนควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจบทบาทและการแสดงอารมณ์ความรู้สึกของแต่ละบทบาทให้ชัดเจนเพื่อความสนุกสนานและเกิดความมั่นใจมากยิ่งขึ้น

2. ผู้สอนควรมีรางวัลหรือเกียรติบัตรให้นักเรียนเพื่อให้นักเรียนทุกคนที่เก่งด้านการพูดภาษาอังกฤษหรือมีความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมได้เกิดความภาคภูมิใจในตนเองและมีกำลังใจในการพัฒนาตนเองต่อไป

5.5.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครในรูปแบบออนไลน์ อาจเป็นการสร้างวิดีโอคลิปเพื่อส่งเสริมการพูดบทสนทนาถาม-ตอบสั้นให้นักเรียนสามารถฝึกฝนด้วยตนเองที่บ้านได้ เพื่อให้มีความหลากหลายและสะดวกต่อการเรียนรู้

2. ควรนำกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครไปต่อยอดในรูปแบบโครงการ ภาษาอังกฤษ โดยนักเรียนจัดเป็นการแสดงในโรงเรียนเป็นผลงานของตนเอง

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

1. อาจารย์ศุภมาส เกตุเต็ม ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
สาขาวิชา ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
2. นางลภัสสรดา เกตุเอม ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์
สถานที่ทำงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
เพชรบุรี เขต 1
3. อาจารย์ติณณดิษฐ์ เกาะสมุทร ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย

ที่ อว 8606 (อว) 813

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

16 กุมภาพันธ์ 2566

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ศุภมาส เกตุเต็ม

ด้วย นางสาวปรีชาภัทร ทองจ่านงค์ รหัสประจำตัว 640620143 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการการค้นคว้าอิสระ เรื่อง
" ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองชุมพล "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ
เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.ศุภมาส มากจู้)

ผู้อำนวยการแทนรองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.088-2292013

ที่ อว 8606(ข) 812

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

16 กุมภาพันธ์ 2566

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางลภัสสดา เกตุอม

ด้วย นางสาวปรีชาภัทร ทองจันทร์ รหัสประจำตัว 640620143 นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยสกลนคร สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร กำลังดำเนินการการค้นคว้าอิสระ เรื่อง " ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองชุมพล "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อธิกมาส มากสู้)

ผู้รักษาการแทนรองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.088-2292013

ที่ อว 8606(ทศ) 814

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

16 กุมภาพันธ์ 2566

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นายดิณณดิษฐ์ เกาะสมุทร

ด้วย นางสาวปรีชาภัทร ทองจันทน์ รหัสประจำตัว 640620143 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองชุมพล"

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากजूย)

ผู้อำนวยการแทนรองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.088-2292013

ที่ อว 8606 (ขบ) 815

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

16 กุมภาพันธ์ 2566

เรื่อง ขอลดลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน โขอินบูรณะ เพชรบุรี

ด้วย นางสาวปรีชาภัทร ทองจันทร์ รหัสประจำตัว 640620143 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการการค้นคว้าอิสระ เรื่อง
" ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองชุมพล " มีความประสงค์จะขอลดลงเครื่องมือวิจัยกับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อประกอบการดำเนินการการค้นคว้าอิสระ

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษา
ดังกล่าว ได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากजू)

ผู้อำนวยการแทนรองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.088-2292013

ที่ อว 8606 (๙๕) 816

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

16 กุมภาพันธ์ 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองชุมพล

ด้วย นางสาวปริษาภัทร ทองจันทร์ รหัสประจำตัว 640620143 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการการค้นคว้าอิสระ เรื่อง
" ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองชุมพล " มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อประกอบการดำเนินการการค้นคว้าอิสระ

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ
เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่ักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากजू)

ผู้อำนวยการแทนรองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.088-2292013

ตารางที่ 7 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้
กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 The first day at school

หัวข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1						
1. แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐานและสาระการเรียนรู้	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
2. แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับ จุดประสงค์และตัวชี้วัด	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
3. แผนการจัดการเรียนรู้กำหนด กิจกรรมได้อย่างเหมาะสมครบถ้วน ตามกระบวนการสอนที่ระบุไว้ใน แผนการสอน	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
4. แผนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมการ เรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษได้อย่าง เหมาะสม	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
5. แผนการจัดการเรียนรู้มีการวัดและ ประเมินผลได้อย่างเหมาะสม	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Go shopping!

หัวข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2						
1. แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐานและสาระการเรียนรู้	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
2. แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับ จุดประสงค์และตัวชี้วัด	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
3. แผนการจัดการเรียนรู้กำหนด กิจกรรมได้อย่างเหมาะสมครบถ้วน ตามกระบวนการสอนที่ระบุไว้ใน แผนการสอน	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
4. แผนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมการ เรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษได้อย่าง เหมาะสม	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
5. แผนการจัดการเรียนรู้มีการวัดและ ประเมินผลได้อย่างเหมาะสม	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 Where is the Khao-E-go?

หัวข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3						
1. แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐานและสาระการเรียนรู้	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
2. แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับ จุดประสงค์และตัวชี้วัด	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
3. แผนการจัดการเรียนรู้กำหนด กิจกรรมได้อย่างเหมาะสมครบถ้วน ตามกระบวนการสอนที่ระบุไว้ใน แผนการสอน	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
4. แผนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมการ เรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษได้อย่าง เหมาะสม	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
5. แผนการจัดการเรียนรู้มีการวัดและ ประเมินผลได้อย่างเหมาะสม	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 What's the matter?

หัวข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4						
1. แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐานและสาระการเรียนรู้	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
2. แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับ จุดประสงค์และตัวชี้วัด	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
3. แผนการจัดการเรียนรู้กำหนด กิจกรรมได้อย่างเหมาะสมครบถ้วน ตามกระบวนการสอนที่ระบุไว้ใน แผนการสอน	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
4. แผนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมการ เรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษได้อย่าง เหมาะสม	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
5. แผนการจัดการเรียนรู้มีการวัดและ ประเมินผลได้อย่างเหมาะสม	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ

Topics	Test Focus	No. of Task	Skill	Time (Minute)	Scoring	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	สรุปค่าความสอดคล้อง	
						1	2	3			
At hospital	- Accuracy	1	speaking	1-2	30	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
At supermarket	- Fluency	1	speaking	1-2	30	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
Giving direction	- Gesture	1	speaking	1-2	30	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
Ordering food	- Feeling	1	speaking	1-2	30	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
Greeting as a new student	- Ability to speak about information, concepts	1	speaking	1-2	30	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
Giving suggestion	and views on various matters. - Speak to express opinions about activities, experiences and incidents, as well as give suggestion.	1	speaking	1-2	30	1	1	1	3	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 9 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความตรงเชิงเนื้อหาของประเมินความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร

โครงสร้างเนื้อหา	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3			
1. ด้านเนื้อหา	1.1 ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
	1.2 ความน่าสนใจและทันสมัย	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
	1.3 ความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
2. ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้	2.1 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
	2.2 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ช่วยกระตุ้นให้เกิดการอยากเรียนรู้	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
	2.3 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
	2.4 กิจกรรมละครร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
	2.5 กิจกรรมละครร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดี	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
	2.6 กิจกรรมละครร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติกระตุ้นให้นักเรียนสามารถแสดงออกทางอารมณ์สอดคล้องกับบทสนทนาภาษาอังกฤษ	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้	3.1 มีความรู้ความเข้าใจและมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
	3.2 สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
	3.3 เป็นแนวทางในการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	1	1	1	3	1	สอดคล้อง

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะ
การพูดภาษาอังกฤษ

Lesson plan 1

Teacher: Preeyapat Thongchamnong

Week: 1

Class: M.3

Unit: The first day at school

Topic: First day at school.

Time: 2 hours

Strand: Language for Communication

Standard: FL1.3: Ability to speak and write about information, concepts and views on various matters.

Indicator: M.3/3. Speak and write to express opinions about activities, experiences and incidents, as well as provide justifications.

Role Play and Drama activity	
Terminal objective: To greet someone on the first day at school.	
Enabling Objectives: To analyze and indicate characters, setting, feelings, and other components of a greeting dialogue about the first day at school.	
Information/Motivation	- To select/define the words with the meanings related to the greeting dialogue.
Presentation Input/Control	- To recognize words and sentences in dialogue with the role of speakers.
Practice Focus/Working	- To complete sentences using appropriate words and functions to show their personal information of greeting in the first day at school.
Production Transfer/Application	- To role play a dialogue as if they were a student in the first day at school.
Wrap up	- To evaluate and give feedback of class performances.

- Teacher's Personal Aim:** To Encourage students to participate actively in class.
- Expected Behaviors:** Students have good interaction and participation in the classroom effectively.
- Language Focus:**
- 1. Grammar: Asking and Answering greeting about the first day at school.
    - Who is he?
    - Who are they?
    - What's your name?
    - What class are you in?
    - What's your favorite school subject?
  - 2. Vocabulary: Vocabulary about greeting on the first day at school.
    - 1. classmate 2. Math 3. Geography 4. Physical education 5. Information technology
    - 6. Semester 7. Orientation 8. Building 9. Teacher room 10. Social studies
  - 3. Pronunciation: Correctly in the words and sentences.
    - Intonation/Final sound
  - 4. Functions: Asking and Answering on the first day at school. (**Greeting function**)
  - 5. Skills: Speaking
- Materials:** Power Point, Flash cards, Worksheet

Phase	Content	Class organization interaction	Teaching aid
<p>Information Motivation (10 mins)</p> <p style="text-align: center;">Pre-Role-Play</p>	<p>Activity: Warm up and Lead in by guessing pictures.</p> <p>Instructions: 1. Teacher lets students do the welcome to school activity. The activity starts with greetings students and asking them about their situation.</p> <p>2. T lets the students introduce their selves to class briefly.</p> <p>3. Teacher encourages Ss to guess the word of the pictures (Ex. school, students, school subject) who can answer first and correct will get the extra points.</p> <p>T: Show the picture and ask Ss. (Let Ss use speaking skill to answer)</p> <p>T asks the question about “What will you do in the first day of your school?” (As you are the new students in the school)</p> <p>4. T divides Ss into 4 groups and every group will complete the question if any group can answer first will get the bonus points. Every group have to raise their hand first and then answer and if that group give wrong answer next group can answer.</p> <p>While playing game T encourage Ss and give energy to Ss.</p> <p>5. T summarizes the answer of all Ss.</p>	<p>T/Ss</p> <p>Whole class</p> <p>Group work</p>	<p>pictures</p>

Phase	Content	Class organization interaction	Teaching aid
<p>Presentation Input/control (20 – 25 mins)</p>	<p>Expect Ss Answer: Student can generate about greeting about the first day at school vocabularies and sentence. Expected response from Ss: T expects all Ss response to play and enjoy activity. Anticipated problem: Some of Ss don't answer.</p> <p>Activity: T teaches Ss to know about the greeting words, phrase and school subject. Instructions: 1. T teaches Ss about the greeting words, phrase and school subject. 2. T explains Ss by using power point that provide the vocabulary, phrase and sentences. 3. T lets the Ss read the word and also ask the meaning. If Ss can't answer, T will explain more. 4. T shows the school subject pictures for students to recognize the vocabulary. Then students match the word and pictures. 5. T shows the dialogue and read through with students on the power point.</p>	<p>T/Ss Whole class In</p>	<p>Power Point Pictures Flash Cards Video</p>

Phase	Content	Class organization interaction	Teaching aid
	<p>6. T asks Ss how to perform role play in the example dialogue (to check Ss background knowledge and role play steps)</p> <p>7. T asks students to analyze the dialogue about the situation, how to role in each character, feeling and gesture. Students answer together and teacher write down on the board.</p> <p>Situation: New student goes to school in the first day.</p> <p>Billkin: Excuse me, can you tell me how can I go to English room? I'm new here.</p> <p>Ally: Sure. The English room is at 2nd floor in blue building.</p> <p>Billkin: Nice! Thanks. By the way, I'm Billkin. What's your name?</p> <p>Ally: Hello. My name's Ally.</p> <p>Billkin: Nice to meet you, Ally. What class are you in?</p> <p>Ally: I'm in class m.3. And you?</p> <p>Billkin: I'm in Class m.3 too.</p> <p>Billkin: Who's our teacher?</p>		

Phase	Content	Class organization interaction	Teaching aid
	<p>Ally: Miss Air. She is really nice. Billkin: Cool. where's our classroom? Ally: This way. Come with me. Billkin: OK. Great.</p> <p>8. T summarizes the details that the Ss answers. T: Do you agree with the answers? (If Ss agree with the answer check their answer and correct their answer some of them will answer only Yes or No so, T guide them with the answer in the correct way to use.</p> <p>Expect Ss Answer: Student can recognize words and sentences in dialogue with the role. Expected response from Ss: T expects all Ss answer the questions. Anticipated problem: Some of Ss don't answer.</p>		
Practice Focus/working (25 - 30 Mins)	<p>Activity: Your turn. Mingle and swap 1. Divide students in pairs. Then, teacher give the picture card to the students to mingle with partner and change around class.</p>	T/Ss Whole class PW In	Power Point Pictures handout

Phase	Content	Class organization interaction	Teaching aid
	<p>Dialogue: What's your name? / What class are you in? / What's your favorite school subject? / Are you new in this school? / Excuse me, Where the ..... lesson is?</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. T explains Ss the instruction to do the tasks and then give the rule and criteria of the tasks. 4. Then, T asks Ss try to answer the following questions based on the dialogue above (<i>dialogue in presentation step</i>) <p>T: 1. Who are talking in this dialogue? 2. What are they talking about?</p> <ol style="list-style-type: none"> 3. T divides students into 3-4 groups to create the role play activity by adapting from given dialogue. And students in each group have to create the way they express the feeling in the situation. Students have to finish the script from the handout and all of you will have 10-15 mins to create the dialogue by their own. after that you have to present in front of the classroom in 3-5 mins. 4. Follow the instruction in speaking activity (role play and drama activity). Have them work in groups, set time for the role play and give time for making their own 		

Phase	Content	Class organization interaction	Teaching aid
	<p>script and situation. Walk around and ask some extra questions to help them. Offer help if necessary.</p> <p>Expect Ss Answer:</p> <p>Expected response from Ss: Ss will do the tasks and understand how to create the dialogue.</p> <p>Anticipated problem: Some Ss are shy to speak.</p>		

Phase	Content	Class organization interaction	Teaching aid
Production Transfer/Application (25 - 30 mins)	<p>Activity: You are stars! Instructions: T calls the Ss to present the role play that they created by calling the lucky number. Then, have each person role-play in a limited amount of time. Evaluate their speaking performance following the criteria.</p> <p>T: Now. It's time to present your role play that you and your friends created.</p> <p>T: All of you have 3-5 mins to present your role play.</p> <p>After that, T praises Ss when they finish presentation and ask their friends to reflect the presentation is it good or have to improve.</p> <p>Expect Ss Answer: Expected response from Ss: Ss can do their role-play in the good way, and they can understand how to use words and sentences, and the function of it.</p> <p>Anticipated problem(s): Some of Ss are shy and nervous.</p>	T/Ss W GW	
During Role-Play			

เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูด (แสดงละครบทบาทสมมติ)

ประเด็น การประเมิน	ความหมายเกณฑ์การให้คะแนน					น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	5	4	3	2	1		
1. ความถูกต้อง (10 คะแนน)							
ความถูกต้อง (Accuracy)	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงออก เสียง เน้นหนักใน คำ/ ประโยค อย่าง สมบูรณ์ สื่อสารได้ ถูกต้อง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงมีเสียง เน้นหนักใน คำ/ประโยค เป็นส่วน ใหญ่สื่อสาร ได้	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ ขาดการ ออกเสียง เน้นหนัก สื่อสารได้	ออกเสียง คำ/ ประโยคผิด หลักการ ออกเสียงทำ ให้ สื่อสาร ได้บ้าง	ออกเสียง คำ/ ประโยคผิด หลักการ ออกเสียงทำ ให้สื่อสาร ไม่ได้เลย	2	10
2. ความคล่องแคล่ว (10 คะแนน)							
ความ คล่องแคล่ว (Fluency)	พูดต่อเนื่องไม่ ติดขัดพูด ชัดเจนทำให้ สื่อสารได้	พูด ตะกุกตะกัก บ้างแต่ยัง สื่อสารได้	พูดเป็นคำๆ หยุดเป็น ช่วงๆ ทำให้ สื่อสารได้ ไม่ชัดเจน	พูดได้บางคำ แต่ เป็น จำนวนคำที่ ทำให้สื่อ ความหมาย ได้บ้าง	พูดได้น้อย มากทำให้ สื่อ ความหมาย ไม่ได้เลย	2	10

ประเด็น การประเมิน	ความหมายเกณฑ์การให้คะแนน					น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	5	4	3	2	1		
3. ลักษณะท่าทางประกอบการพูด (10 คะแนน)							
การแสดง ท่าทาง (Gesture)	แสดงท่าทาง และพูดด้วย น้ำเสียงได้ เหมาะสมกับ บทสนทนา และมีท่าทาง ประกอบ อย่างเป็น ธรรมชาติ	แสดงท่าทาง และพูดได้ ถูกต้อง เหมาะสมกับ บทสนทนา แต่มีท่าทาง ประกอบแต่ ไม่เป็น ธรรมชาติ	แสดง ท่าทางและ พูดด้วย น้ำเสียงได้ เหมาะสม กับบท สนทนาได้ บ้างแต่ไม่มี ท่าทาง ประกอบที่ เป็น ธรรมชาติ	แสดงท่าทาง และพูดด้วย น้ำเสียงที่ไม่ เหมาะสม หรือพูดได้ น้อยมาก	แสดงท่าทาง และพูดได้ น้อยมาก หรือพูด ไม่ได้เลย	1	5
น้ำเสียง ประกอบการ พูด (Feeling)	พูดด้วย น้ำเสียงที่ เหมาะสมกับ บทสนทนา อย่างเป็น ธรรมชาติ	พูดได้ถูกต้อง เหมาะสมกับ บทสนทนา แต่ไม่เป็น ธรรมชาติ	พูดด้วย น้ำเสียงได้ เหมาะสม กับบท สนทนาได้ บ้าง	พูดด้วย น้ำเสียงที่ไม่ เหมาะสม หรือพูดได้ น้อยมาก	พูดได้น้อย มากหรือ พูดไม่ได้เลย	1	5
รวม						6	30

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมการละคร

ขั้นตอนการสอน กิจกรรมบทบาทสมมติ ร่วมกับกิจกรรมการ ละคร	ขั้นการสอน	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้
- การแสดงท่าทาง น้ำเสียงประกอบการพูด (Gesture)	Motivation	จัดกิจกรรมเพื่อทบทวนความรู้เดิมและเชื่อมโยงความรู้ใหม่ที่นักเรียนจะได้เรียนเกี่ยวกับบทเรียน สร้างความตื่นตัวเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้ รวมถึงการเตรียมการเลือกสถานการณ์บทบาทสมมติตามจุดประสงค์การเรียนรู้
	Presentation	นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ประโยคและโครงสร้างเกี่ยวกับบทเรียน ให้นักเรียนได้มีโอกาสทำความเข้าใจกับบทบาทการแสดงที่นักเรียนได้รับ รวมทั้งการสร้าง ความเข้าใจเพิ่มขึ้นในเนื้อหาใหม่ให้นักเรียน
	Practice	นักเรียนจะฝึกใช้คำศัพท์ วลี ประโยค การฝึกใช้สำนวนในบทเรียนรวมถึงการฝึกพูดสนทนาอย่างเป็นธรรมชาติ ตามเนื้อเรื่องและบทละครที่ได้รับมอบหมาย นอกจากนี้นักเรียนต้องฝึกวิเคราะห์บทบาทที่ได้รับมอบหมายพร้อมทั้งคิดการแสดงออกทางอารมณ์ ท่าทางตามบทบาทนั้นๆ (องค์ประกอบของกิจกรรมละคร) ฝึกทักษะการทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับผู้อื่น
During-Role play	Production	นักเรียนสามารถต่อยอดความรู้โดยการดัดแปลงบทบาทจากหัวข้อที่ครูมอบให้และพัฒนาเป็นบทบาทการแสดงของตนเอง ปฏิบัติเองโดยผ่านทางแสดงบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครรับบทบาทต่าง ๆ ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้
After-Role play	Wrap up	นักเรียนสรุปเนื้อหาในบทเรียนนั้นด้วยความเข้าใจของนักเรียนจากการที่นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร

กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมการละคร เนื่องจากต้องการพัฒนาการพูดโดยมีลักษณะท่าทางในการแสดงอารมณ์ของพฤติกรรมต่างๆที่นักเรียนต้องการแสดงออกมาในรูปแบบบทบาทสมมติ นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็น อารมณ์ของบทละครที่แสดง นักเรียนสามารถใช้ความรู้เดิมเพื่อพัฒนาบทบาทที่นักเรียนจะแสดงได้

Handout 1

Unit: Hello!

Topic: First day at school.

Time: 2 hours

First, Read the following dialogue. It is an example of dialogue consist of greeting situation:

Situation: New student goes to school in the first day.

Billkin: Excuse me, can you tell me how can I go to English room? I'm new here.

Ally: Sure. The English room is at 2nd floor in blue building.

Billkin: Nice! Thanks. By the way, I'm Billkin. What's your name?

Ally: Hello. My name's Ally.

Billkin: Nice to meet you, Ally. What class are you in?

Ally: I'm in class m.3. And you?

Billkin: I'm in Class m.3 too.

Billkin: Who's our teacher?

Ally: Miss Air. She is really nice.

Billkin: Cool. where's our classroom?

Ally: This way. Come with me.

Billkin: OK. Great

What your name?

What class are you in?

What's your favorite school subject?

Are you new in this school?

Excuse me, Where the ..... lesson is?

Worksheet 1

Unit: Hello!

Topic: First day at school.

Time: 2 hours

I. Analyze the role-play and create your own.

Role	Action	Feeling/Gesture

Situation: .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Role-play card: Worksheet 1

Unit: Hello!

Topic: First day at school.

Time: 2 hours

Student A (Ally)

Situation: At the school. You are a current student in the school. You meet a new student. You want to make friend with him/her. And then you greet and introduce yourself to him/her. Role: Student A is a current student. Student B is a new student.

Action	Feeling/Gesture

What your name?

What class are you in?

What's your favorite school subject?

Are you new in this school?

Excuse me, Where the ..... lesson is?

Student B (Billkin)

Situation: At the school. You are a new student in the school. You meet the student who currently study here. You want to make friend with him/her. And then you greet and introduce yourself to him/her. Role: Student A is a current student. Student B is a new student.

Action	Feeling/Gesture

What your name?

What class are you in?

What's your favorite school subject?

Are you new in this school?

Excuse me, Where the ..... lesson is?

แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ pre-test, post-test

แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

Introduction Speaking task: Pair

4 – 5 minutes random 1 topic and read the statements below. After that you will have 2 to 3 minutes to prepare your speaking and then you will have 1-2 minutes to show your conversation briefly.

- At supermarket
- At hospital
- Giving direction
- Ordering food
- Greeting as a new student
- Giving suggestion

Adapted from O-NET Test and CEFR Test

Random Role-play card

At supermarket (Student A)

Situation: At home. You inform your mother/friend/classmate that you will go to the supermarket and buy whatever he/she requires. At the supermarket. You are a customer who asks for the price and speaks with the sales assistant.

At supermarket (Student B)

Situation: At home. You, as a mother, friend, or classmate, expect that your daughter, friend, or classmate will go to the supermarket and buy whatever you require. At the supermarket. You are a sales assistant who answers questions about the price and speaks with the customer.

At hospital (Student A)

Situation: You are the patient who visits the doctor and tells him or her about your symptoms and the causes of your sickness.

At hospital (Student B)

Situation: You are the doctor who gives treatment to the patient and asks him or her about symptoms and the causes of sickness.

Giving direction (Student A)

Situation: You are the local people who live in this town. Then, give directions to the visitor who gets lost and help him or her find the destination.

Giving direction (Student B)

Situation: You are the visitor who gets lost and your phone is out of battery, and then you find someone to ask and tell you the way to reach your destination.

Random Role-play card

Greeting as a new student (Student A)

Situation: At the school. You are a current student in the school. You meet a new student. You want to make friend with him/her. And then you greet and introduce yourself to him/her.

Greeting as a new student (Student B)

Situation: At the school. You are a new student in the school. You meet the student who currently study here. You want to make friend with him/her. And then you greet and introduce yourself to him/her.

Giving suggestion (Student A)

Situation: At the school. Your friend is sad because of his or her final examination point. You ask and talk with him or her. Then, your friend needs your suggestion.

Giving suggestion (Student B)

Situation: At the school. You are sad because of the final examination point. Your friends ask and talk with you. Then, you ask for help from your friend.

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละคร
เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามความพึงพอใจฉบับนี้เป็นการสอบถามความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับกิจกรรมละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
  2. คำตอบของนักเรียนในแบบสอบถามความพึงพอใจฉบับนี้ ไม่มีข้อใดถูกหรือผิดขอให้นักเรียนตอบตามความเป็นจริง
  3. คำตอบของนักเรียนในแบบสอบถามความพึงพอใจฉบับนี้จะไม่มีการกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
  4. ให้นักเรียนอ่านข้อความโดยละเอียดและโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเห็นของนักเรียนมากที่สุด
- ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง มาก
ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง น้อย
ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ประเด็น/ด้าน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ด้านเนื้อหา					
1.1 ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์					
1.2 ความน่าสนใจและทันสมัย					
1.3 ความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของนักเรียน					
2. ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้					
2.1 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม					
2.2 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ช่วยกระตุ้นให้เกิดการอยากเรียนรู้					
2.3 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีเหมาะสม					
2.4 กิจกรรมละครร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน					

ประเด็น/ด้าน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
2.5 กิจกรรมละครร่วมกิจกรรมบทบาทสมมติส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดี					
2.6 กิจกรรมละครร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติกระตุ้นให้นักเรียนสามารถแสดงออกทางอารมณ์สอดคล้องกับบทสนทนาภาษาอังกฤษ					
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้					
3.1 มีความรู้ความเข้าใจและมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น					
3.2 สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้					
3.3 เป็นแนวทางในการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

รายการอ้างอิง

- About H. Cherif, C. H. S. (1995). Maximizing Learning: Using Role Playing in the Classroom. . *The American Biology Teacher*, 57(1). 28–33. . doi:<https://doi.org/10.2307/4449909>
- Agboola Sogunro, O. (2004). Efficacy of role-playing pedagogy in training leaders: Some reflections. *Journal of Management Development*, Vol. 23 No. 4., 355-371. doi: <https://doi.org/10.1108/02621710410529802>
- Alan Maley, A. D. (2005). *Drama Techniques : A Resource Book of Communication Activities for Language Teachers*. Cambridge University Press.
- Aldavero, A. V. (2008). Drama in development of oral spontaneous communication. *Encuentro Journal*, 17, 40-43.
- Alzboun, B. K., Smadi, O. M., & Baniabdelrahman, A.,. (2017). The Effect of Role Play Strategy on Jordanian EFL Tenth Grade Students' Speaking Skill. . *Arab World English Journal*, 8 (4). doi:DOI: <https://dx.doi.org/10.24093/awej/vol8no4.8>
- Arham R. (2016). The Use of Role Play to Improve Teaching Speaking. *International Journal of Scientific and Research Publications*, Volume 6, (3), 239-241.
- Bailey K. M. (2005). *Practical English Language Teaching Speaking*. New York: The McGraw Hill.
- Baldwin, P. (2009). School improvement through drama: A creative whole class, whole school approach. . *A&C Black*.
- Binod Neupane. (2019). Effectiveness of Role Play in Improving Speaking Skill. *Journal of NELTA Gandaki (JoNG)*, 1, 11-18.
- Bonwell, C. C. E., James A.,. (1991). Active Learning: Creating Excitement in the Classroom.
- Bueno, A., Madrid, D., & McLaren, N.,. (2006). TEFL in Secondary Education. *Granada: Editorial Universidad de Granada*, 4-7.
- Canale, M., & Swain, M.,. (1980). Theoretical Bases of Communicative Approaches to Second Language Teaching and Testing. *Applied Linguistics*, 1, 1-47. doi:<http://dx.doi.org/10.1093/applin/1.1.1>
- Chesler, M., & Fox, R.,. (1966). Role-playing methods in the classroom. . *Science*

Research Assoc.

- Davies, P. (1990). The use of drama in English language teaching. . *TESL Canada Journal*. 87-99.
- Diniarty, F., & Bunau, E.,. (2018). IMPROVING STUDENTS' SPEAKING BY USING DRAMA TECHNIQUE. *Journal Pendidikan dan Pembelajaran Khatulistiwa (JPPK)*, 7(5).
- Doff A. (1988). *Teaching English: Trainer's Handbook*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Fleming M. (2006). Drama and language teaching : The relevance of Wittgenstein's concept of language games. . *Humanizing language teaching*.(4).
- Goh, C. C. M., & Burns, A.,. (2012). Teaching speaking: A holistic approach. .
- Göktürk, Ö. Ç., Muhittin; Öztürk, Mustafa Serkan,. (2020). The Effects of Creative Drama Activities on Developing English Speaking Skills. *Journal of Inquiry Based Activities.*, 10, 1-17.
- Harmer J. (2001). *The practice of English language teaching*. (3rd Ed. ed.). London: Longman.
- Harris D.P. (1969). *Testing English as a Second Language*. McGraw-Hill, New York.
- Harris D.P. (1974). *Testing English as a second language*. Tata McGraw-Hill, New Delhi.
- Hughes A. (2000). *Testing for language teachers*. Cambridge: Cambridge.
- Joyce, B., & Weil, M.,. (2003). *Model of teaching*. (5th ed. ed.). New Delhi, Private Limited
- Julia Kuzmenkova. (2014). DRAMA ACTIVITIES IN ENGLISH LANGUAGE TEACHING. *National Research University Higher School of Economics, Russia*.
- Juliette Pavey & Danny Donoghue. (2003). The use of role play and VLEs in teaching Environmental Management. *Planet.*, 10:1., 7-10.
- Kenneth O. Gangel. (2008). Teaching through Role Playing. Retrieved from <https://bible.org/seriespage/3-teaching-through-role-playing>.
- Kowalska, B. (1991). Let Them Talk in English. *Warszawa : Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne*.
- Kusnierek, A. (2015). Developing students' speaking skills through role-play. *World Scientific News* (1),, 73-111.
- Ladousse G.P. (1987). *Role Play - Resource Books for Teachers*. Oxford University Press.
- Likert R. (1961). *New Patterns of Management*.

- Littlewood W. (1981). *Communication Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Luoma Sri. (2003). *Assessing speaking*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Maria A. Kodotchigova. (2002). Role Play in Teaching Culture: Six Quick Steps for Classroom Implementation. *The Internet TESL Journal*, Vol. VIII, No. 7, July 2002.
- McCaslin. (1990). *Creative dramatics in the classroom*. New York: Longman.
- Preston, S. (2016). *Applied theatre: Facilitation, pedagogies, practices, resilience*. London: Bloomsbury Publishing PLC.
- Rao, D., & Stupans, I. (2012). Exploring the potential of role play in higher education: development of a typology and teacher guidelines. *Innovations in Education and Teaching International*, 49., 427 - 436.
- Richards J.C, T. S. R. (1995). *Communicative language teaching in approaches and method in language teaching*.
- Ruth Beall Heinig. (1981). *Creative drama for the classroom teacher*. Englewood Cliffs, N.J.
- Scrivener, J. (2005). *Learning Teaching*. Oxford: MacMillan.
- Sengul, O. A. (2016). The Views of the Pre-service Teachers about the Creative Drama as a Method Used in Primary Schools. *Universal Journal of Educational Research*, 4 (5), 1244-1251. doi:10.13189/ujer.2016.040539
- Siti Nurbaya, U. S., Zainal Arifin,. (2015). Improving Students' Speaking Ability Through Role Play. doi:<http://dx.doi.org/10.26418/jppk.v5i10.17115>
- Skehan P. (1998). *A Cognitive Approach to Language Learning*. Oxford: Oxford University Press.
- Taneva S. Stanimira. (2019). THE LEARNER'S ROLE IN A DRAMA ENGLISH LANGUAGE LESSON. *Management & Education / Upravlenie i Obrazovanie*, Vol. 15.(3), 130-134.
- Tompkins P.K. (1998). Role Playing/Simulation. *The Internet TESL Journal*, Vol. IV, No. 8, August 1998.
- Tompkins, P. K. (1998). The Role Playing and Simulation. *The Internet TESL Journal*, Vol. IV, No.8.

Underhill N. (1987). *Testing Spoken Language: A Handbook of Oral Testing Techniques*. Cambridge: Cambridge University Press.

Underwood M. (1989). *Teaching listening*. . New York: Longman Inc.

Valette, R. M., & Disick, R. S., (1972). *Modern language performance objectives and individualization: a handbook*. . New York : Harcourt Brace Jovanovich,.

Widdowson H.G. (1988). *Teaching Language as communication*. New York: Oxford University Press.

Yuh A. H., K., W., (2020). An Investigation of Thai Students' English-speaking Problems and Needs and the Implementation Collaborative and Communicative Approaches to Enhance Students' English-speaking Skills. *The Golden Teak: Humanity and Social Science Journal*. , 27(2). , 91-107.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดฯ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560). กระทรวงศึกษาธิการ.

จิตติยา ศรีประเสริฐ. (2564). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยเทคนิคการละครนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพนาพิทยาคม.

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ, บ. อ. (2548). ภาษากับการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ณัฐชญา บุปผาชาติ. (2561). การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม.

ทิตินา แคมมณี. (2550). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย. (พิมพ์ครั้งที่ 6 ed.). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิตยา ประพุดติกิจ. (2526). การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาฝึกหัดครุวิชาเอก ภาษาอังกฤษที่เรียน โดยใช้กิจกรรมการละครกับการฝึกอุปประโยค.

เนตรชนก โฉมทอง. (2561). การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติ ร่วมกับกลวิธีการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา. *Humanities, Social Sciences, and Arts.*, 12.

บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

รสสุคนธ์ ไทอุบล. (2562). ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. .

วรรณชนก จันทชุม. (2545). สถิติประยุกต์ทางพฤติกรรมศาสตร์ พร้อมตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม *SPSS for Windows*. ขอนแก่น: ขอนแก่นการพิมพ์.

ศศิธร อินทร์ถาวร. (2554). ประสิทธิภาพของการใช้บทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.

อารรณ์ ใจเที่ยง. (2550). หลักการสอน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

อำพร วุฒิสฐิโก. (2562). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้
กิจกรรมการละคร. .

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

นางสาวปรียาภัทร ทองจำนงค์

วุฒิการศึกษา

2555 มัธยมศึกษา โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัดเพชรบุรี

2560 ครุศาสตร์บัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และ

สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี (เกียรตินิยมอันดับ 1)

